

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

Çanakkale

Şehitlerinin Mirasını

Hainlere

Boğdurmayacağız

24 Mart 1970

8

İLMÎ SAĞ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!**

Tabii varlığın devamı ve neslin idamesi için çevre ile münasebetler kurar. Beslemek için gıda, korunmak için koruyucu maddeler, sıhhatin muhafazası için gerekli her şey temin edilmeye gayret edilir. Fertlerle ve cemiyetlerle münasebetler çoğalır. Doğum, evlenme, mübadele v.s. bu mânada tipik münasebet şekilleridir.

Netice olarak deriz ki; insan, varlığının devamı için gerekli münasebetlerle doğan problemlere malikdir ve bu problemlerin normal bir surette tatmini gerekir. Aksi halde buhran doğar.

İnsanın problemleri de, insanın mahiyetine uygun olarak, tabii ve ideolojik problemlerdir. İdeolojiler de insanın problemlerine çare bulmaya yönelirler. İdeolojinin hayat ideolojisi olması için insanı tanımaması gerekir. İnsanın tanınması ise, kâinat ve hayat ana-düğümünün normal çözülüşüne bağlıdır. Hülâsa ideoloji, kâinat ve hayat düğümünün çözümü konusunda HAK'ka dayanmalıdır.

İnsanın münasebetlerinde uyacağı ölçüler, ideolojinin yaşama şekilleridir.

İnsan; kâinat ve hayat hakkındaki büyük sorulunu çözünce bir ideolojinin tohumu ortaya çıkar. Kâinatın evveli, idaresi ve sonrası hakkında bulduğu cevap, insanın akidesi olur.

Bu cevabın doğruluğu müşahade ile kontrol edilemez. Akide yani doktrin, mahiyeti itibariyle, müşahade edilemeyendir. Yani akide hasselerimizle kavranamayan realitedir. Başka bir ifade ile, inanç müşahade edilene değil, gaybe yönelmiştir.

Akide, bu mahiyeti sebebi ile, mutlak ve zaruri bir mahiyet taşımaz. Aklın çalışma prensibi ve metoduna göre akidenin kıymeti değişir. Hristiyan, Yahudi veya Materyalist doktrinlerin, insanlara göre kıymetinin değiştiği gibi. Bir akide, inanları bakımından, tek hakikatdır. Bu hâl akidenin ihtiyarılığı demektir.

Akide, güneşin parladığı, yağmurun yağdığı gibi, gösterilmediğinden ve insan şuuru hitab ettiğinden zaruri değil ihtiyari, objektif değil subjektiftir.

Komünizmin dayandığı materyalist doktrin, netice itibariyle Allahın (gaybın) maddileştirilmesi demek olduğunu izah etmişdik. Bir örnek olarak aldığımız materyalizm de, ne kadar gizlenirse gizlensin, müşahade edilemeyen bir vakıya dayanmaktadır. Bu muhayyel iddia maddenin ilâhlaştırılmasıdır. Demek ki, komünizmin ideolojisi olan materyalizm de, gaybe tealuk eder, subjektiftir ve ihtiyaridir.

Bu izahı bütün akideler için aynen tekrarlamak mümkündür. Zira her doktrin -akide- kâinatı ve hayatı izah etmelidir. Kâinatı izahda ise, Allahın varlığı ve kudreti, hangi suretle tevsif edilmiş olursa olsun, reddedilemez. Yani her doktrin mahiyeti itibariyle gaybî olan Allah varlığını şu veya bu tarzda tavsife yönelmiştir. Bu durum

8

da, bütün doktrinlerin gaybî olduğunu gösterir.

Her doktrin gaybe (görünmeze) talluk edince, insan ile doktrin arasındaki rabitanın inanç rabitası olduğu kendiliğinden ortaya çıkar. İnanç, akide ile insan arasındaki parçalanmaz bağlılıktır. Akide mü'min için en yüksek hakikatdır.

Netice olarak deriz ki; insan, varlığının devamı için gerekli münasebetlerle doğan, problemlere malikdir ve bu problemlerin normal bir surette tatmini gerekir. Aksi halde buhran doğar.

İnsanın problemleri de, insanın mahiyetine uygun olarak, tabii ve ideolojik problemlerdir. İdeolojiler de insanın problemlerine çare bulmaya yönelirler. İdeolojinin hayat ideolojisi olması için insanı tanımaması gerekir. İnsanın tanınması ise; kâinat ve hayat ana-düğümünün normal çözülüşüne bağlıdır. Hülâsa ideoloji, kâinat ve hayat düğümünün çözümü konusunda HAK'ka dayanmalıdır.

İnsanın münasebetlerinde uyacağı ölçüler, ideolojinin yaşama şekilleridir.

İnsan; kâinat ve hayat hakkındaki büyük sorulunu çözünce bir ideolojinin tohumu ortaya çıkar. Kâinatın evveli, idaresi ve sonrası hakkında bulduğu cevap, insanın akidesi olur.

Bu cevabın doğruluğu müşahade ile kontrol edilemez. Akide yani doktrin, mahiyeti itibariyle, müşahade edilemeyendir. Yani akide hasselerimizle kavranamayan realitedir. Başka bir ifade ile, inanç müşahade edilene değil, gaybe yönelmiştir.

Akide, bu mahiyeti sebebi ile, mutlak ve zaruri bir mahiyet taşımaz. Aklın çalışma prensibi ve metoduna göre akidenin kıymeti değişir. Hristiyan, Yahudi veya Materyalist doktrinlerin, insanlara göre kıymetinin değiştiği gibi. Bir akide, inanları bakımından, tek hakikatdır. Bu hâl akidenin ihtiyarılığı demektir.

Akide, güneşin parladığı, yağmurun yağdığı gibi, gösterilmediğinden ve insan şuuru hitab ettiğinden zaruri değil ihtiyari, objektif değil subjektiftir.

Komünizmin dayandığı materyalist doktrin, netice itibariyle Allahın (gaybın) maddileştirilmesi demek olduğunu izah etmişdik. Bir örnek olarak aldığımız materyalizm de, ne kadar gizlenirse gizlensin, müşahade edilemeyen bir vakıya dayanmaktadır. Bu muhayyel iddia maddenin ilâhlaştırılmasıdır. Demek ki, komünizmin ideolojisi olan materyalizm de, gaybe tealuk eder, subjektiftir ve ihtiyaridir.

Bu izahı bütün akideler için aynen tekrarlamak mümkündür. Zira her doktrin -akide- kâinatı ve hayatı izah etmelidir. Kâinatı izahda ise, Allahın varlığı ve kudreti, hangi suretle tavsif edilmiş olursa olsun, reddedilemez. Yani her doktrin mahi-

yeti itibariyle gaybî olan Allah varlığını şu veya bu tarzda tavsife yönelmiştir. Bu durum da, bütün doktrinlerin gaybî olduğunu gösterir.

Her doktrin gaybe (görünmeze) tealuk edince, insan ile doktrin arasındaki rabitanın inanç rabitası olduğu kendiliğinden ortaya çıkar. İnanç, akide ile insan arasındaki parçalanmaz bağlılıktır. Akide mü'min için en yüksek hakikatdır.

İnsan, kâinat ve hayat hakkında ana problemini çözmek için, kâinatı seyreder. Kâinatı hasseleri ile kavramaya çalışır. Hz İbrahim'in güneşi, ayı, yıldızları, seyredip, her birinin batışını gördükten sonra düşünmeye başlaması, akidenin aranmasında çok heyecan verici bir örnektir.

İnsan kâinat ve hayatı tetkik edip, inatlılarını düşüncesinin mevzuu yapar. Bu düşünce, insana kâinat ve hayatın izahı hususunda bir fikir verir. Bu fikir yanlış veya doğru olur. Kâinat ve hayat bu fikre göre izah edilir. Kâinatı maddenin yarattığı, idare ettiği ve sona ermeyecek bir canlı varlık olarak görmek, yani materyalizm, kâinat ve hayatın izahında yanlış bir kültüre vücud vermiştir.

Bu düşünüş, hayatı izahda yaratılışı reddeder ve maddeden canlı varlığa geçişi tesadüfle izah eder. Canlı varlıkların meydana gelmesini tekâmül teorisi ile yorumlar. Darvinizm vücud bulur Hayatı ve kâinatı izahdaki düştüğü gaflet, insanı izahda daha barizleşir. Materyalizm insanla hayvan arasında hiç bir keyfiyet farkı görmez.

Materyalizm doktrin halinden kültür vasatına atlar ve kültürü materyalize eder. Kâinat ve hayatı izah eden bütün bilgiler materyalist doktrin istikametinde tefsir edilirler. Bilginin materyalist istikameti, ideolojik yapıyı ve değerlerini materyalize eder, ve insan materyalistleşir. İdeolojik yapı materyalistleşen insanın hareketleri de, ideolojik yapısının tezahürleri olurlar. Fertteki materyalist inanç, kültür haline -kâinat ve hayatın sistemli izahı- ve hareketler haline gelir. Hareketler ise devamlı tekrarlarla, bir ideolojinin muhafaza kabukları haline gelir. İtiyadlar, hareketler bir ideolojinin yaşama şekilleridir. Muhtevaları ise ideolojiler.

Ferdin kâinat ve hayat hakkındaki ilk düşünüşü yani akide, insan hayatını baştan başa tesiri altında tutar. Ancak bir insanın tabii varlığını tesir altında tutan ideoloji, farklı ideolojilerle çatışma haline girer. Tabii varlığımız farklı ideolojilerin çatışma alanı haline gelir. Tabii varlığımız ve onun harici âleme açılan pencereleri farklı ideolojilerin hitab noktasıdır.

Beş duyumuz, sinir sistemimiz devamlı surette farklı ideolojilerin tesirini taşır. Bir ideoloji, tabii varlığımız üzerinde, mutlaka yakın bir tesir gösterirse, ideoloji yüksek bir iman haline gelmiş demektir. (İncelememizin devamı gelecek sayıda).

Milletin iman, ahlâk, kültür,
Tarih ve Menfaatine balğı,
talık siyasî MİLLÎ DÂVÂ
MECMUASI

YIL: 1 — SAYI: 8

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

★

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

★

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNEŞ MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

ŞEHİTLERİMİZİN MİRASI KORUNACAKTIR

İdrak ettiğimiz bu hafta ile, son asırların en mühim hadisesi olan Çanakkale muharebelerinin üzerinden ellibeş sene geçmiş bulunmaktadır. 18 Mart 1915 de müslüman Türk'ün ve bütün islam âleminin bileğine ebedi kölelik zincirini vurmaya gelen Yahudi uşağı haçlı sürüleri, amansız bir mukavemetle karşılaştı. Anadolu'nun kati olarak müslümanlaştırılması ve Türkleştirilmesinden sonra, Avrupa'nın birtek düşüncesi ve hedefi olmuştur. Türkleri Anadolu'dan atmak ve yok etmek. İşte bu yok etme hülyası, şark meselesi adıyla anılmıştır. Asırlar boyu, İngiliz, Fransız, Alman, Rus, Rum, Bulgar devletlerini bu hülya idare etmiş ve haçlı ordularının bir tek ideali olmuştur. Mukaddes Kudüs'ü ellerinde tutan Türkleri imha, Anadolu'yu hristiyanlaştırma ve İstanbul'u ele geçirme...

Dedelerimizin tabiriyle ehl-i küfrün gayesi, bizi yok etmekten ibaretti. Bu maksatla asırlardan beri iğrenç saldırılarına devam ettiler. İşte Çanakkale muharebeleri, asırlardan beri devam eden hak ile batılın amansız çarpışmasının bundan ellibeş sene önce büründüğü kanlı kavgadır. Ve Çanakkale'ye yığılan İngiliz, Fransız Hindu'yu, Yamyamı aynı hls idare ediyordu. İçten ve dıştan vurulan darbelerle, eli ayağı bağlanmış müslüman Türk'ü ölüm çukuruna gömmek... Loyd Corc, Lord Gürzon, Çörçil, Rus çarı II. Nikola, Fransız başvekili Klemenco ve müttefikimiz (!) Alman imparatoru Kayzer Wilhelm aynı mel'un düşüncenin tiksindirici havası içinde idiler. Avrupa, Yahudiliğin ve hristiyanlığın doğurduğu taassupla, iliklerine kadar müslüman düşmanı ve Türk düşmanı idi. Çanakkale; Niğbolu meydan muharebesi gibi, Varna savaşı gibi haçlı sürülerine karşı müslüman Türk'ün verdiği iman savaşıdır. Dünyaya karşı diktığı şekamet sancağıdır. Bütün tarihe armağan ettiği fedakârlık abidesidir

Çanakkale'de yüz binlerce mehmedi hayatlarının baharında kara topraklara girmeye zorlayan, binlerce mü'min anayı hıçkırıklarıyla ve ağlayan yavruları ile başbaşa bırakan, yurdu harabeye, beldeleri mezarlığa çeviren millet, din ve devlet düşmanları bugün de kudurganca saldırılarına devam etmektedir.

Abdülhamid Han'ın, masonluğun sevk ve idare ettiği ihtilâl çeteleri tarafından düşürülüşünden sonra, devlet tamamiyle düşman ajanlarının kontrolüne girmişti. Çingene Talat Paşa (!), Yahudi maliyeci Dönme Cavit, Gabriyel Noradunkyan, Metre Salem, Emennol Kasaso, devleti soydular, soğana çevirdiler. Ve düşmana teslim ettiler. Devletin gören gözü, duyan kulağı istihbarat teşkilâtını lâğvettiler. Seneler boyu devlet daha doğrusu millet, etrafında dönen tehlikelerden habersiz yaşadı. Bu arada ordu, maarif, ekonomi başta olmak üzere, bütün varlığımız Alman ajanlarının kontrolüne geçti. Kazım Karabekir Paşa, bu elim teslimiyet haline sık sık temas etmiştir. Kazım Karabekir'den öğreniyoruz ki, bu teslimiyet politikası sayesinde ordunun müstakil istihbarat kolları bile lâğvedilmiş, ordu düşmanın hazırlıklarını ve niyetlerini ancak Almanların müsaadesi nisbetinde öğrenebiliyordu. Orduyu gençleştiriceğiz diyerek; Enver Paşa'dan yaş, bilgi ve ehliyet itibarıyla üstün ne kadar subay varsa harcanmış ve ordu Alman Erkan-ı harbiyesinin emir ve kumandasına terk ve tev-

di edilmmişti. Türk ordusunun kumandanları Alman Erkan-ı harbiyesinin emir eri durumuna düşürülmüştü.

1897 Basel kongresi kararlarından mühim olarak, Prusya'nın parçalanması, Rus imparatorluğunun zayıflatılması ve Osmanlı imparatorluğunun parçalanması için çalışmalar süratlenmişti. Bir suikast bahane edilerek patlatılan Cihan Harbine, Mason localarının çalışması sayesinde Osmanlı imparatorluğu da karışmış oluyordu. General Şaşon bunu hatıralarında nakletmektedir.

Böylece imparatorluğumuz harp planları Almanlar tarafından çizilmiş olarak ve kumanda kademesi Berlin'e bağlı bulunarak Cihan harbinin sahasına, avlanmaya hazır bir av olarak sürü lüyordu. Sürenler devleti gasp eden Mason itti-hatçılar ve devleti peşkeş çektikleri Almanlardı. Neticede mukadder akibet geldi, çatı. Masonluğun tarumar edip, Limon Von Sanders'lere, Golç'lere, Folkenhaym'lere teslim ettiği ordu, mağlubiyet üzerine mağlubiyete uğradı. Sarıka-mış'ta bir fişek patlatmadan donarak şehid olan onbinler, gülünç bir planla kanal bölgesinde telef olan Mehmedler, Galicya'da eriyen Mehmed-cikler bilgisiz, merhametsiz, robot kumandanlar elinde mahvolup gittiler

İşte bu mağlubiyetler ve hiyanetler ortasında yükselen iman abidesi, Çanakkale'dir. Çanakkale cehennem ateşi gibi ateş püsküren toplara, yıldırım yağdıran mitralyözlere karşı; iman, fedakârlığın ve kahramanlığın savaşıdır. Robot kumanda kadrolarına rağmen, milletin savaşıdır. Ve bu karakteri ile harp tarihinin ender savaşlarından. Çanakkale savaşı yüzbinlerce mukaddes ölü bahasına satın alınmış, ve bu sebepten kumandanlık değeri son derece zayıf, ve fakat moral değeri hudutsuz bir millî direniştir.

Bu savaşta Mehmed, pek çok okumuş gafili alâkadar bile etmeyen Allah, din, devlet, vatan ve millet için dövuştü. Ve bütün ideallerimizin sembolü kelime-i şehadeti getirerek can verdi. Dinim hakim, vatanım payidar ve devletim ebedi olsun diye, hayatını seve seve verdi.

Ne yazık ki varlığımızı kemiren beynelmilel Yahudiliğin uşakları bu idealleri çamurlara bulamağa çalışıyorlar. Mason diktasının peydahladığı bir avuç satılık hain, şimdi Çanakkale'yi bile istismara yelteniyor. Üniversitelerde adı profesöre çıkmış bir avuç hainin millete rağmen hi-maye ettiği bu kudurgan köpekler, şimdi de bu milletin, ama sadece bu milletin zaferini, Moskof istilasına, basamak yapmak isteğindedir.

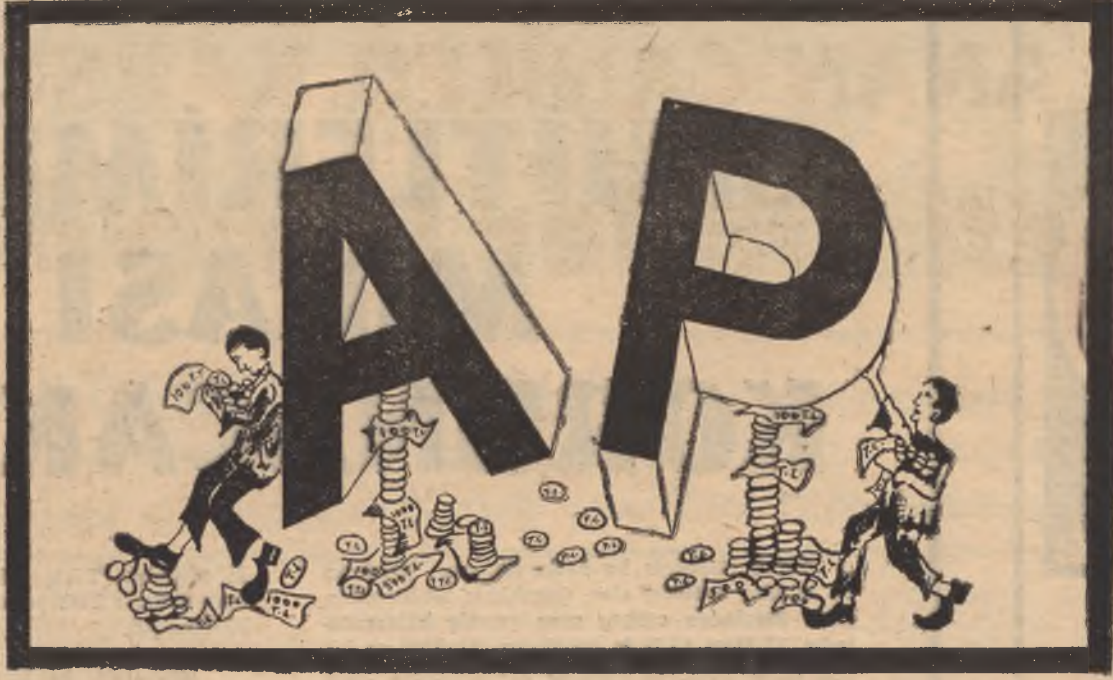
Ey Çanakkale şehitleriyle birlikte, ruhları cennete ulaşmış aziz şehitlerimiz! Uğrunda şehit olduğunuz ideallerinizi, bütün bir millet olarak kanımızın son damlasına kadar koruyacağız. Mukaddes emanetlerinizi canımızdan aziz bilerek muhafaza edeceğiz. Mübarek dinimiz ebediyen yaşayacak, devletimiz payidar olacak, milletimiz muhteşem tarihine layık olacaktır.

Halkımızın sessiz uğultusunda, çarpan yüreklerinde ve Allah'a yükselen duasında, bu yemin vardır.

Çanakkale şehitleri!

Yemin ediyoruz İdealleriniz inanla, aşkla ve kanla korunacaktır!

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

Siyasi liberalizmin tatbik edildiği memleketlerde devletin motrü altın olacaktır. PROTOKOLLER Fasıl -1-

Beynelmilel mason iktidarı yıkılmaya mahkûmdur

Komünistlerin «Bağımsızlık Haftası» diye ilân ettikleri şu günler, tahrik ve sabotajlarla dikkatleri çekiyor. Memleket ve milletimiz üzerine korkunç bir hızla gelen Beynelmilel Komünizm'e karşı tedbir alınması gereken iktidar ise, hâlâ günlük politika çekişmeleri ile vakit kaybetmektedir.

Bütçe oylaması esnasında AP bünyesinde ortaya çıkan buhran zihinleri bir hayli meşgul etmişti. Bir AP—CHP koalisyonuna gidilmesi durumu mevcuttu. Süleyman Demirel gayet iyi biliyordu ki, böyle bir ihanet koalisyonu, millet ve teşkilât içinde nefretle karşılanacaktı. Lâkin AP de kıpırdanmaya başlayan sağ hareketin ve bu hareketin temsilcileri gibi görünen şahısların mutlak tasfiyesi gerekliydi. Demirel bu tasfiyeyi yaparken nasıl bir rota çizcekti? Öyle bir yol takip etmeliydi ki, millete kendisini mazlum ve haklı gösterebilsin. Bu amaçla hareket eden Demirel, evvelâ 41 leri çözmeyi denedi. Parça parça verilen ihraç ve cezalar 41 lerden 3 kişiyi AP'nin mason kadrosuna ithal ettirmişti. Fakat sadece beyaz oy, yeterli değildi. Zira güven oyu alınmazsa seçimlere gidilecekti. O takdirde de rey kullanma nisbeti hayli düşük olacağından, Demirel'in tekrar iktidara gelmesi şüpheli görülüyordu.

MASON LOCALARI FAALİYETTE

Demirel'in iktidarda kalabilmesi için Mason Locaları kesif bir faaliyete girişti. İlkın açılarak, AP nin mason kadrosuna maddi menfaat mukabili transfer edilebilecek elemanlar arandı. Ve bulundu. Öyle ki Yusuf Azizoğlu, kendisinin bizzat seçtirip Parlâmentoya getirdiği adamların dahi paraya doğru koşup gittiğini görünce, son derece üzüldü ve hastalandı. YTP başkanlığından hastalığını bahane ederek çekilmek zorunda kaldı.

AP—BP KOALİSYONU KİMLERİN ESERİ?

Beynelmilel Masonluk Demirel'in iktidarda kalabilmesi için başka çarelere de başvuruyordu. Bu münasebetle uğradığı yerlerden birisi Birlik Partisinin kapısı oldu. Yakalayabildiği 5 milletvekilini çekıştırıp getirdi ve beyaz oy kullandı. Orta-

ya AP—CHP koalisyonundan daha berbat bir koalisyon çıkıyordu. AP—BP koalisyonu...

Bilindiği gibi, Birlik Partisi Parlâmentoda 8 sandalyeye sahipti. Biri ölünce 7 kişi kaldılar. 7 kişinin 5'i birden nasıl beyaz oy kullanmıştı? Hem Birlik Partisi seçimlerde TİP'in reylerini almış ve Parlâmento ya dördüncü parti olarak girmişti. Şu halde yeni AP kabinesinin güvenliği, bir noktada TİP'in oylarıyla de destekleniyordu.

41'LERİN POLİTİKASI:

Mecmuamızın ilk sayılarından itibaren söylediğimiz koalisyon, maalesef gerçekleşiyor ve millî mücadelemizi zor günlerin beklediği kendiliğinden ortaya çıkıyordu.

Başından beri metod ve programsız hareket eden 41 ler, grubu, şimdi de 3 kişinin ihaneti ile yüz yüze idi. Bir kere bu grup AP Genel İdare Kurulundan hiç yeri yokken istifa ederek, kendisini teşkilâtın tecrit etmişti. İkincisi bütçeye kırmızı oy kullandıktan sonra politikasının ne olacağını bilmiyordu. Bütün bu hatalar haksız olduğu halde, Süleyman Demirel'in deşas bir strateji ile hareket etmesine vesile oldu. Ve tasfiye edildiler. Öyle anlaşıyor ki 41'lerin akibeti bir köşede unutulmak olacaktı.

Yeni AP kabinesi isim olarak değişmiştir. Fakat mason localarının isteği ile, kabinenin takip edeceği hareket hattı kesin şeklini almış. önünde herhangi bir engel kalmamıştır.

Para, türlü vaad ve tehditlerle satın alınan reylerle güvenliği sağlanmış bir mason iktidarı bundan sonra ne yapacaktır? Elbetteki sağ hareketi mümkün mertebeye destekleyecek, sol hareketlere de gözünü yumacak, kulağını kapatacaktır.

Son Yıldız hâdiseleri sebebiyle sağcı avına çıkan bir Mason kabinesinin bundan sonra hareketlerinin de hep aynı sınır dahi linde kalması normal karşılanmalıdır.

BP CEPHESİNDE DURUM KARİSİYOR...

Bu arada BP de durum karışmıştır. Karşılıklı suçlamalar devam etmektedir. Öyle ki sâbık başkan Hüseyin Balan, şim-

diki başkan Mustafa Timisi için;

«Timisi Bayındırlık Bakanlığını bekli yordu. Eğer bu kendine verilseydi, beyaz oy kullanacaktı.» demıştır. Bu ifade gösteriyor ki; Demirel bir bakanlık koltuğu vaa-diyle fiilen AP—BP koalisyonunu teşkil etme çabasında bulunmuştur.

Ancak 5 beyaz oyun ufak bir bedelle satın alınabilmesi, Bayındırlık Bakanlığı koltuğunun Mustafa Timisiye tahsisini önlemiştir. Hüseyin Balan'ın ifadesine göre, güven oylamasından bir gün evvel Timisi, Sivas İl Başkanı Ali Rıza Navruz'a «yarın Bayındırlık bakanı olacağını» söylemiştir. Görülüyor ki, Süleyman Demirel'in takip ettiği strateji içinde solcu olduğu açıkça bilinen Timisiye bir bakanlık verilmesi olayı da yer almıştır.

Ortada garip bir durum vardır. Her sıkıştığı anda «Milletin yüksek vicdanına» sığınan Demirel, güven oyu alabilmek için solcu Mustafa Timisi'ye bakanlık bile vaad edebilmektedir. Hüseyin Balan'ın yeni başkan için «Timisi aşırı sol'un borazanı haline geldi» demesi bile iddiamızın doğruluğu nu göstermektedir.

DEMİREL MASUMİYETİNİ İZAH EDEMEZ.

Demirel'i iktidara getiren husus, sırf İnönü'nün karşısında bulunmuş olmasıdır. Tek parti devrinin cefasını unutmayan milletimiz İnönüyü iktidara getirmevecekti. Şu halde reyini verebileceği tek parti AP idi. Ve Demirel'i ezici bir çoğunlukla iktidara getirmişti. Elbetteki önümüzdeki seçimler milletimiz, samimiyeti üzerine oynanan, mason localarının tezgâhladığı oyunları sandık başına gittiğinde hatırlayacaktır. Kendi ideolojisine viirekten bağlı ve mücadeleyi sadece bir Parlâmento mücadelesi olarak görmeyen kendi evlâtlarını iktidara getirecekti. Demirel bu vakıayı şimdilik unutmaya benziyor. Fakat milletimiz, verdiği reyler hiçe sayılarak teşkil olunan AP - BP koalisyonunu unutmayacaktır. Tarihi karakteridir bu...

Güven oylaması mevzuu bittiğine göre, kabine son olaylara hiç olmazsa bir göz (Devamı 14 üncü sahifede)

SİLAHLANAN CANİLER KARŞISINDA Milleti kimler koruyacak

Gerçek kaatil ortaya çıktı

Silâhlı canî Targan Ülbeyi'nin üzerinde bulunan
tabanca Yıldız Akademisinde Mehmet
Büyüksevinci öldüren tabancanın aynısı

**SAHTE BAĞIMSIZLIK
SLOGANLARI, KIZIL HAFTA**

Son günlerde yurdumuzda meydana gelen hadiseler, millet varlığının devam edip etmeyeceği hususunda bizi düşünmeye ve karara sevk etmelidir. Uzun zamandan beri, komünist militanların, millet üzerinde meydana getirdikleri terör, artık son haddine ulaşmıştır. Bu millete zulmedebilmek ve Türkiye'yi bir Türkistan haline getirebilmek için, Kayseri ve İzmir camilerini bombalayanlar, adliye taşlayanlar, okul basanlar, Taksim hadiselerini tertib edenler, Yıldız ve Işık Mühendislik Okullarında kurban imâl edenler, şimdi yeni tertiplerin peşindedirler. Bu namus, din, devlet ve millet düşmanları, milletin namus, din, devlet ve vatanı için oluk oluk kan döktüğü Çanakkale harbini istismar ederek, millete karşı sabotajlara girişmişlerdir. Daha Kadeş rezaletinin akisleri kulaklardan silinmemişken; bugün milletin zaferini istismara yeltenenlerin ne kadar büyük bir ihanet içinde bulundukları meydandadır. Kadeş Vapurunda bozulan bekâretler, Komünistlerin namussuzluk belgesi olarak tarihe geçecektir. Ama komünist utanmaz, onda insanî olan hiç bir vasfı bulamazsınız. Dün ağız dolusu küfrettiğine, bugün secde edebilir, dün gericilik olarak vasıflandırdığı bir şeyi bugün hiç sıklımadan istismar edebilir. İşte Millî Kurtuluş hareketleri, komünistlerin, her zaman yeni hadiseler çı-

Talebe Hareketlerinin kışkırtıcısı cinayetlerin tertipçisi Targan Ülbeyi üzerinde suç âleti tabancası ve mermileriyle yakalanıp tevkif edilmiştir. Sigaralı katilin yanındakiler suç ortakları ajanlardır.

karabilmek için kullanageldikleri vasıtalarlardır. Şimdi de Çanakkale Harbini istismar ederek, yeni tahripler yapmaktadırlar.

BİR İSTİSNA

Bugün komünist olmuş bütün ülkelerde kullanılan bağımsızlık sloganları, Türkiye'de de her fırsatta kullanılmaktadır. 16 — 21 Mart arasını «Bağımsızlık haftası» olarak ilân eden komünistler, çeşitli üniversitelerde ve müesseselerde sabotajlara girişmişlerdir. Ama Çapa Yüksek Öğretmen Okulu her zaman olduğu gibi bu defa da onların kalbine bir ümitsizlik yığını olarak çöreklandı. Çapa'da millî inkılabın teşekül etmeye başlaması, Capalı millet evlâdlarının millet mücadelesini şuurla, imanla yürütmesi bütün millet düşmanlarını olduğu gibi komünistleri de çıldırtıyordu. Capayı bir türlü ele geçiremedikleri gibi, başka fakültelerin de yavaş yavaş Çapa haline gelme endişesi onları müthiş rahatsız ediyordu. Son bir deneme daha yapmak için harekete geçtiler.

Yanlarında tabanca, bıçak, dinamit, molotof kokteyli, bulunan yüz yüze kadar canı grubu, okula hücum ettiler. Çeşitli fakültelerden toplanan bu grup, milliyetçilerin aralıksız ikazlarına rağmen, faaliyete geçmeyen, komünistlere karşı uzun zamandır disiplin kurulumu çalıştırmayan, komünistlere taviz üstüne taviz veren, Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyetinin faaliyetlerine mani olan, Müdür Ayhan Doğanın odasına girdiler. Müdürün polise telefon etmesini temin için orada bulunan bir milliyetçi, pencereden dışarı atlarken komünistler arkasından iki kurşun sıkarlar; ama kurşunlar hedefine ulaşmaz. Bu arada müdürün üzerine yürüyerek tabanca, sopa, bıçak ile müdürü hırpalarlar, müdür başından yaralanır, kolu ve kemikleri kırılır. Diğer komünistler okulun salonlarına dağılırlar, dinamit atarlar, molotof kokteyli patlatırlar, camları kırarlar. Fakat aşağıda iğrenç saldırıya mukabele etmek için toplanan milliyetçilerin mukabelesinden korkarak hemen kaçarlar.

Capa'da gereken dersi alan komünistler diğer okullardaki tahrip faaliyetini hızlandırır. Rektör döverler, okul bombalarlar, polisle çatışır, dekan istifa ettirirler, bina yakarlar velhasıl millet malı hunharca nasıl tahrib edilecekse, millet evlâdlarına nasıl zulmedilecekse hepsi yapar..

Bu hadiselerin milletin istikbali ve Millî Mücadelemiz bakımından iyi değerlendirilmesi icap etmektedir. Önce, bu ihanet şebekelerinin sabotajlarına kimlerin fırsat hazırladığını belirtmek gerekir.

**KOMÜNİST HAREKETLERE KİMLER
FIRSAT HAZIRLIYOR?**

**1 — ÜNİVERSİTELERDE KÜLTÜR
EMPERYALİZMİ**

İman ve ideolojisine her şeyiyle bağ-

Haklarında disiplin cezalarına rağmen senelerdir komünistleri himaye eden ÇAPA Y.Ö. Okulu Müdürü cezasını bu şekilde ödemiştir.

lı milletimiz, ter dökerek, göz yaşı dökerek, okul yaptırır, ister ki imanı, kendi evlâdlarına okutulsun, millet ideolojisi tahsil edilsin. İster ki millet evlâdları, milletin iman, ahlâk ve kültür savaşında bütün yabancı ideolojilere karşı cephe olsun, saf olsun. İster ki insana insanca yaşamayı bütün tarih boyunca öğretmiş bir ideolojiyi kıtalar ötesine ileten şanlı ecdadın mirasına ve imamına bağlı millet evlâdı yetişsin. Ama milletin ideolojisine sırt çevirmiş gayri millî sistem bunu istemez. Jüdeo-Grek menşeli gayri millî sistem, milletin evlâdını, sapık ideolojilerin tutsağı yapmak, milleti beynelmîl millet düşmanlarının zulmü altına itmek, inletmek ister. Kurduğu müesseseler millete değil, gayri millî ideolojilerin gerçek sahipleri beynelmîl Sionizm ve beynelmîl Hristiyanlığa çalışır, hizmet eder. Hukuk Fakültesinde Roma Hukuku'nu tahsil ettirenler, iktisat adı altında Komünizmin öğretilmesine fırsat hazırlayanlar; bu arada bir satırda olsun milletin ideolojisinden bahsetmeyenler, elbette bugünkünden başka neticeyi bekleyemezlerdi.

Derslerinde gayri millî kültürlerin hopperlüğünü yapan profesör, dekan ve rektörlerin bugün, besledikleri karga gözlerini oymaya başlayınca attıkları çığlıklara kim kulak asar. Fakültelerde milliyetçilere her türlü zulmü reva görürken, komünistlere imtihan sorularını verecek kadar müsahaha eden ünvan sahibi bütün insanlar, bugünkü anarşi hareketlerinin gerçek sorumluları değil midirler?

**2 — EMPERYALİZMİN BAŞ SİLAHI
BASIN KOMÜNİSTLERİ
ALKISLAMAKTADIR.**

Emperyalizmin temel köleleştirme vasıtası bugün basın olmuştur. Bütün dünyada basın, emperyalizmin mücadele âleti olarak bütün milletlerin zihinleri üzerinde tam bir diktatörlük kurma gayretindedir. Türkiye'de milletin her meselesini azamî gayretle dejenere eden, milletin her uyanış hareketine «irtica» sloganıyla saldıran basın, silâhlı canilerden bahsederken her türlü ihaneti gizlemeye çalışmaktadır. Milletin hayatına kasteden Moskova talimatlı hainlerden «bir grup üniversiteli genç», e-

(Devamı 14 üncü sahifede)

ELENİZM

KIBRISTA YENİ OYUNLAR PEŞİNDE

Kıbrıs'ta Makarios'a yapılan başarısız suikast teşebbüsünden sonra, Yorgacis öldürüldü. Bir zamanlar Makarios; en mute-met adamı olan Yorgacis'e en mühim ma-kamı bahsetmişti. İçişleri Bakanlığı...

Kıbrıs'ta Türkleri imha etmek için en şeytanî plânları hazırlayanlar bugün bir-birlerini sırtlanlar gibi imha etmektedirler. Bu boğuşma bu kadarla kalmayacaktır. Çünkü Kıbrıs'ta banyoda katledilen 3-5 yaşındaki yavruların kanları daha bir-çok hainleri götürecektir.

Ancak Kıbrıs'ta meydana gelen hadi-seleri iki şahıs veya iki grubun boğuşma-sı halinde görenler gaflet veya ihanet içe-risinde olanlardır.

Kıbrıs meselesini Elenizm'in ve Sio-nizmin tezgâhladığı bir mesele olarak ele almadıkça Kıbrıs hadiselerinin mânâsı kavranamaz. Ve bu bilinmediği müddetçe de aziz Türkiyemizin de bir Kıbrıs olma-sından korkulur. Mecmuamızın neşir haya-tına atıldığından bu yana, Kıbrıs hususun-daki ikazlarımıza rağmen mesul makamlar-ın hayal ötesi kayıtsızlığı milleti düşün-dürmektedir.

KIBRIS'TA GİZLİ TESKİLATI KİMLER YÖNETİYOR?

Kıbrıs'ta meydana gelen failleri meç-hul hadiseler, kimler tarafından ve niçin tezgâhlaniyor? İşte cevap verilmesi gere-ken sual budur.

Unutmayalım ki Kıbrıs'ta menfaatleri bulunan Beynelmilel kuvvetler Kıbrısı te-davisi imkânsız bir yara halinde bırakmak istemektedirler. Beynelmilel Sionizm ken-disine karşı yürütülecek her türlü politi-kayı ezmeğe çalışır. Halen Kıbrıs'ta yürü-tülmekte olan Anglo - Amerikan politikası Beynelmilel Yahudi politikasının kontrolü altındadır. Bu politikanın yani Beynelmi-lel Yahudi politikasının her yerde kullandığı taktik aynıdır. Kendi kanlı saltanatı-nı devam ettirebilmek için milletleri en iç-renc metodlarla imha etmekten çekinmez. Milletleri ieten yıkma, bölme ve birbirine düşürme taktiklerini en sinsi ve plânlı bir şekilde yürütür.

Makarios'a yapılan suikastın failleri henüz tesbit edilmeden; suikast zanlısı ola-rak üzerinde durulan Yorgacis, esrarengiz bir şekilde öldürüldü. Cinayetin tarzı sui-kastın Kıbrıs buhranını devam ettirmek iç-in yukarıda zikredilen Beynelmilel Yahu-diliğin gizli ajanları tarafından tertip edil-diğini akla getirmektedir. Elenizm hayali ile sarhoş olan Yunan palikaryaları ve pa-paz, aslında Beynelmilel Yahudiliğin hiz-metindeki mutaassıp Ortodoks ruhu siya-setinin temsilcilerinden başka bir şey de-ğildir. Tarih boyunca Beynelmilel Yahu-diliğin hain ortağı Hristiyanlık, milletimizi en sinsi şekilde imhaya çalışmıştır. Bunun için kendi aralarında bile kurbanlar ver-mekten çekinmemişlerdir.

Yunanistan tarih boyunca bizim buh-ranlı ve zayıf anılarımızı yakalamış, ve her defasında topraklarımızdan bir parçayı al-mış götürmüştür. Bundan 150 sene evvel Eflâk isyanının tutuşturduğu yangın, Mo-ra, Tesalya, Trakya, on iki adalar ve niha-yet Kıbrıs'ı da tutuşturmuş bulunmaktadır. Bu adım adım Megalo - İdea'nın gerçekleş-mesidir. Dün Yunanlılar, İngiltere, Rusya ve Fransa'nın aleni yardım ve desteğiyle Osmanlı İmparatorluğuna isyan etmişlerdi. Bugün de aynı hain millet düşmanı devlet-ler tarafından himaye görmekte ve milleti-mize karşı silahlandırılmaktadırlar.

Unutmayalım ki, bir Kıbrıs katliamı,

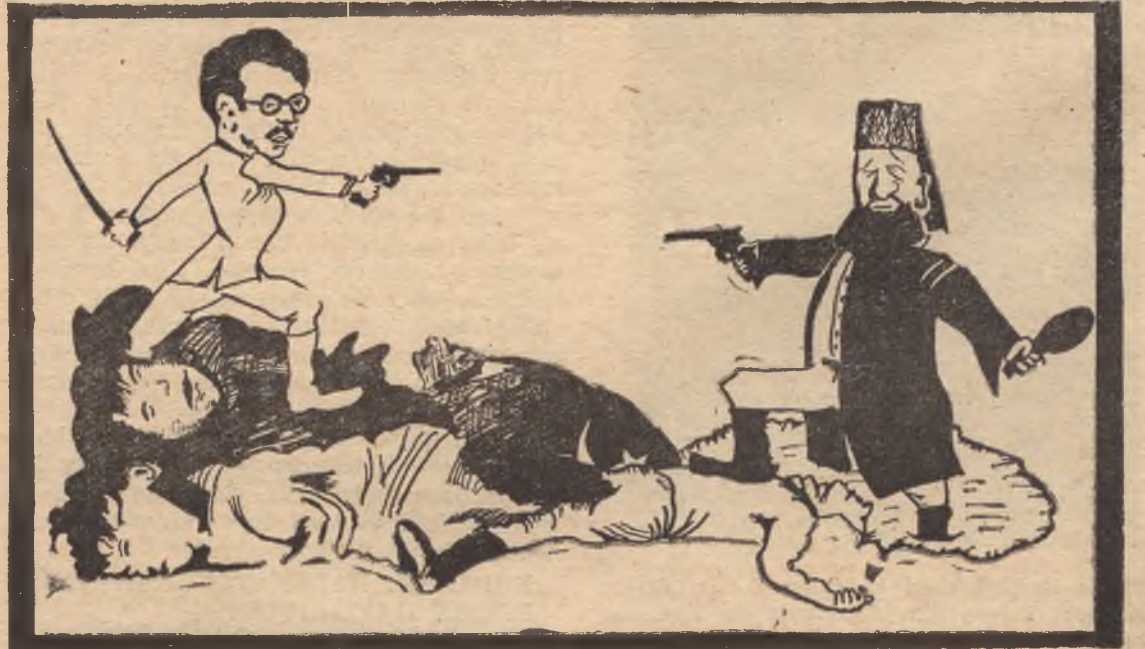
bir Batı Trakya faciası ve benzerleri ideo-lojiler arasındaki savaşın kanlı mahsulleri-dir. Mora'da Türk askerlerini kalleşçe ar-kadan vuranlar, Balkanlarda en vahşiyane işkenceleri hazırlayan palikaryalar, Batı Anadolu'da geçtiği her yeri kana bulayan Yunan sürüleri, Kıbrıs'ta banyoda katliam-lar tertipleyen papazlar aynı ideal için gay-ret göstermişlerdir.

Yunanistan adım adım gayesine iler-lerken bunun karşısında Türk hükümetinin hiçbir hedef belirtici politikaya sahip ol-mayışı gerçekten üzülecek bir haldir. 150 seneye yakın bir zamandan beri idarecile-rimizin liyakatsizliği, şahsiyetsizliği, kor-kaklığı ve millet düşmanı ideolojilere bile-rek veya bilmeyerek alet oluşu yüzünden iç ve dış politikamız bir uydu olmaktan ileri gidememiştir. Bugün millet hayatını tehlikeye sokan bir avuç komünistle başa çıkamayan bir iktidardan elbette Kıbrıs meselesinin hallini beklemek gülünçtür. Bugün Kıbrıs'taki kardeşlerimizin istikbal ve istiklallerini temin etmenin zamanıdır. Buna rağmen Türk hariciyesinin acizliği ve korkaklığı, şahsiyetli ve milli bir politika-dan yoksun oluşu, Kıbrıs'taki kardeşleri-mizin kurtuluşuna mani teşkil eden halle-rin başında gelmektedir.

TÜRKİYE'NİN KIBRIS'A YARDIM ETMESİNE KİMLER MANİ OLUYOR?

Surası kesin bir gerçektir ki, Türkiye iç ve dış politikası gayr-i milli kuvvetlerin tesirinden kurtulamamaktadır. Bunu mil-le, son kabine buhranından sonra bir de-fa daha anlamış oldu. Türkiye'de beynel-milel masonluğun menfaatlerinin kaybol-maması için bütün dünya masonluğu melu-nane faaliyetlerini icra ettiler.

Hatırlanacağı üzere Türkiye'yi bazı davetsiz misafirler ziyaret etmişlerdi. Bu millet düşmanı ziyaretçilerden birisi de Ja-kop Javits idi. Hainin gelişi Türkiye iç poli-tikasında derin buhranlar yarattı. Bu Yahu-di ajanının tavsiyesini hatırlarsınız. Yuna-nistan milletimize karşı alenen, alçakça si-lahlanırken bu hain bize, Yunanistanla dostluktan bahsediyordu. Daha evvelki Kıb-rıs buhranı sırasında hazırladığı bir rapor-da Türkiye'yi haksız Yunanistanı haklı göstermişti. Bu seferki gelişinde de Kıb-rıs hakkında «artık Kıbrıs meselesi sizin için bir problem olmaktan çıkmıştır» diye beyanat vermişti.

Kıbrıslı Müslüman-Türklerin kanlı cesetleri üzerinde düello eden iki hain... Gayeleri efendilerine yarabilmek için Kıbrıs'a sahip çıkmaktan başka bir şey değildir.

O zaman gayr-i milli basın tarafından bu haber bir köşeye sıkıştırılmıştı. Ve hiç üzerinde durulmamıştı. Bu gün Türk Hükümetinin Kıbrıs hususundaki ihmalkâr davranışları yukarıdaki sözün mânâsını da ha iyi açıklamaktadır. Bu millet düşmanla-rının Türkiye'ye ne gaye ile geldiklerini ve bunların kuyruklarının kimler olduğunu bu millet artık iyice anlamıştır.

MİLLETİN GÜCÜ

Millet hayatı iç politikada olduğu gibi dış politikada da bir çıkmazın içerisinde-dir. Milleti yönetmekle görevli mesuller hiç bir endişe duymamaktadırlar, sırf ken-di sandalyesini korumakla meşgûl olanlar milleti aldatmakta devam etmektedirler.

Kıbrısta Rum palikaryaları ile papaz arasındaki dalaşma kendilerini rahatlaş-mış göstermektedir. Acaba Kıbrıstaki buh-ranın Türklere karşı bir tecavüz hareketi olabileceğini düşünmüyorlarmı? Katil Gri-vas'ın «bana fırsat vermiyorlar, elime bir fırsat verseler ne yapacağımı bilirim...» vs. gibi tehdit eden konuşmaları neyi ifade etmektedir? Bu sözler karşısında hâlâ te-mennide mi bulunulacaktır. Artık bütün millet şunu bilmelidir ki, Türkiye'nin kade-ri ve milletin hayatı tehlikeler içindedir. Türkiye'de üç buçuk komünist saldırgan eşkiya ile başa çıkamayan bir iktidardan beynelmilel kuvvetlere karşı ne beklenebi-lir? Milletin iç ve dış meselelerinde hiç bir müsbet çözüm yolu görülmemektedir. Ar-tık Türkiye'de yürütülmekte olan politika iyice öğrenilmiştir ki, milletin menfaati esasına göre sevk ve idare edilmemektedir. Şimdilik durum bundan ibarettir.

Ancak Türkiye'de milletin uyanışı, teşkilatlanışı ve kendi meselelerine sahip çıkışı bazı millet düşmanlarını gocundur-maktadır. Kıbrıs meselesinin patlamak üze-re olduğu şu günlerde komünist eşkiyala-rın millet hayatı üzerindeki kudurganlık-ları karşısında iktidar bocalamaktadır. Şu kat'i bir gerçektir ki, milletin meselesi an-cak milli, şahsiyetli ve millet menfaatine dayanan bir politika ile hallonulur. Bunu millet şuurla kavramakta kendisini boş ve lüzumsuz lâflarla oyalayanlardan tiksini-mektedir. Milletin çığ gibi büyüyen teşki-lâtlı şuurlu ve imanlı mücadelesi kendi dertlerini kendisi halledecektir. Milletin gücü karşısında hiç bir millet düşmanı kuv-vet tutunamayacaktır.

TÜRKİYEYİ BEKLİYEN TEHLİKE Ortadoğuda beliren Vietnam harbi

İstikbalde en az Kıbrıs kadar deşilebilecek bir yarımız olacaktır. Kürtçülük...

12 Mart 1970 tarihi, Irak'ın Barzani'ye muhtariyet verdiğinin ilanı günüydü. Bu muhtariyetin mânâ ve ehemmiyeti, son derece mühimdir ve üzerinde hassasiyetle durulması gerekmektedir.

Takriben yarım asırdan fazla süren Irak'taki iç harp sona ermiş gibi görünmektedir. Kürt davasına uzaktan bakıldığında, Barzani'nin haklı isteklerine kavuştuğu zannedilir. Halbuki Beynelmîlîl Yahudiliğin kontrolü altındaki bir Kürdistan'ın kurulması için, Doğu'daki faaliyetler çok eskilere dayanmaktadır.

TARİHE BİR BAKIS

Bilindiği gibi resmen kurulan ilk Kürdistan Cumhuriyeti, «Mahabad Kürdistan Cumhuriyeti»dir ve 1946 da kurulmuştur. İlk başkanı Muhammed Gazi'dir. Gazi, Rus kültürüyle yetişmiş, Moskova'da eğitim görmüştür. Moskova Gazi'nin gönlünü alabilmek için türlü iltifatlarla bulunmuş, otomobiller hediye etmiştir. Artık Muhammed Gazi, Rusların itimat edebileceği bir komünist olmuştur.

Kontrol altında bir Kürdistan'ın kurulabilmesi için Rus kumandasında başlayan faaliyetler, semere verir. Ve Mahabad 1946 da resmen kurulur. Gazi, başkanlığa oturtulur.

Ne var ki, Muhammed Gazi «Mahabad Kürdistan Cumhuriyeti» kurulduktan bir müddet sonra, kendi başına hareket etmeğe başlar. Moskova'dan verilen direktiflere pek kulak asmaz. Bu hareketleri ile Gazi, Moskova'nın değişmez ve hain politikasını unutmamıştır. Gerçi Rusya Gazi'yi başkanlığa oturtmuştur ama, ihtiyat olarak elinde başka kuvvetleri bulundurmamayı ihmal etmemiştir.

Irak'la Kürtler arasında süren iç harbin neticesi yenilen Barzani ve adamları, Azerbeycan'a sığınmışlardı. Rusya bu fırsattan azami derecede faydalanmak amacıyla, Barzani'yi «Diller Akademisi»ne alır. Bir müddet sonra da Kızıl Ordu'da gerilla eğitimine tabi tutar. Ta ki Barzani Rus üniforması ile iftihar edebilecek bir general oluncaya kadar...

Muhammed Gazi'nin kendi bildiği gibi hareket etmesi, Doğu'da pusuda beklemekte olan Beynelmîlîl Yahudiliği hemen harekete geçirir. Muhammed Gazi'nin akıbeti belli olmuştur artık.

İNGİLİZ VE RUS POLİTİKASININ İTTİFAKI

Yahudiliğin emrindeki sinsi İngiliz politikası, karakteri icabı zuhur etmekte gecikmez. Moskova'ya teklifler getirir. Petrol arama karşılığı, Muhammed Gazi'nin asılmasını ister. Teklife Rusya son derece şaşırır. Öyle ki teklifin Beynelmîlîl Yahudilik tarafından yapıldığını anlavıncaya kadar hayli zorluk çeker. Nihayet Muhammed Gazi, dostu Rusya'nın müsaadesi ile İngilizler tarafından asılır. Türkistan'da Galiyef, Macaristan'da Benes'in akıbeti, Muhammed Gazi'nin başına da gelmiştir. Ve Gazi komünist dostluğunu hayatiyle öder.

Tam bu sırada Azerbeycan sınırında,

Rusya'da 11 yıl kalmış olan Molla Mustafa ve adamları Irak'a doğru yola çıkarılırlar. Moskova taktik vermiştir. Barzani Muhammed Gazi'nin yerini alacaktır. Kürt olması sebebiyle de bu hareket Kürtler arasında herhangi bir şüpheye yol açmayacak, normal karşılanacaktır. Rusya Kürt harekâtının başına kendisine sadık birini geçirmiştir ve Irak'taki kardeşler arası silahlı mücadele yeniden başlatılmıştır.

BİNBASI NOEL DOĞU'DA NE ARIYOR?

Kısaca Moskova ezeli politikasını böyle çizmiştir ve el'an değiştirmemiştir.

İngiliz politikasına gelince... O da 1912 yıllarında Doğu'ya Noel isimli bir binbaşı gönderir. Noel ilk iş olarak Anadolu'ya gelir. Akıllıca hareket etmektedir. Para ve türlü vaadler ile satın alınabilecek veya kandırılacak adamlar aramaktadır. Bulmakta zorluk çekmez. Abdülkadir Sait ve Bedirhan'lılar ile tamışır. Böylelikle korkunç bir süratle yıkılmakta olan Osmanlı İmparatorluğunu, İngilizlerle beraber bu şahıslar da darbelerler. Bütün bu ihanetler zincirine Kürt delegesi Serif Paşa'nın Monte-Carlo gece kulüplerindeki hayatı ve Ermenilerle dostluk kurmak istemesi eklenir.

Bu arada mason localarında Osmanlı İmparatorluğu'nun hayatiyeti üzerine oynanan oyunları zikretmek zaruridir. 1900 yılları Yahudilerin başkanlık ettiği loca toplantılarına Makedonya, Srp, Rum, Ermeni komitacıları ve Jön Türklerle beraber bazı Kürt kabile şeflerinin de, devam yıllarıdır. Ne acıdır ki, Yahudiliğin komutasında, Hristiyanlık ve Ermeniliğin hazırlanmış olduğu «Osmanlı İmparatorluğunun yıkılış planı»na bu milletin evlatları da bilmeden imzalarını koymuşlardı.

Doğu'nun zengin petrol ve maden kaynaklarının Beynelmîlîl Yahudiliğin kasasına aktarılması için yapılan teşebbüsler, Ermeni - Kürt kardeşliğinin ortaya atılması kadar hayasızlaşmıştır. Ermeni'lerin Doğu'da şehit ettikleri 600 bin Kürt kardeşimizin intikamı bir anda unutturulmuş, hattâ Kürdistan'da bir Hoybun partisinin kurulması bile sağlanmıştır.

Doğrudan doğruya müstakil bir Ermenistan kurulamayınca, bir Kürdistan Devletinin kurulması vaadiyle ortaya çıkıldı. Bu fikir Rus, Amerika, ve İngiliz politikalarının ittifakı neticesinde doğmuştur. Tabii ki müstakil bir Kürdistan arzulanmamakta idi. Beynelmîlîl güçlerin bütün isteği Türkiye'nin bir an evvel yıkılması idi. Bunu da kardeşler arası bir iç harbe dönüştürmek en kârlı ve en kolay çözüm yolu idi. Nitekim öyle yapıldı. Ve «ırk» ihtilâfları körüklendi.

İSTİKBALDE TÜRKİYEYİ BEKLEYEN TEHLİKELER

Barzani'ye muhtariyet verilmesinin mânâ ve ehemmiyeti nedir? Bu muhtariyet kimler tarafından ve niçin verildi? Şimdi onu görelim.

Osmanlı İmparatorluğu'nun bünyesinde iman, kültür, tarih beraberliği yapmış olan Kürt kardeşlerimiz Haclı seferlerine, Ermeni katliamlarına, her türlü beynelmîlîl oyunlara sarsılmaz «millet ideolojisi» ile karşı koymuştu. Bu bakımdan Osmanlı

imparatorluğu zamanında Doğu'da ırk yüzünden ihtilâfların çıktığına tarih kitaplarında rastlayamamaktayız. Ne zaman ki «ırk» mefhumu ele alınmıştır, o zaman Doğu tedirgin olmuştur, üzülmüştür. 1925 yılı Şeyh Said isyanı bahane edilerek, Recep Peker kabinesi tarafından Doğu'da girişilen sorumsuz misilleme hareketleri, birçok günahsız millet evlâdını sırf beynelmîlîl güçlerin isteği için toprağa vermişti.

Hemen itiraf etmek gerekir ki, Doğu'da bu affedilmez hataların hâlâ acı izleri vardır. Allah, tarihimizde girilmiş böyle sine hatalı hareketlerin tekrerründen aziz milletimizi korusun. Temennimiz budur.

Maalesef yukarıda zikrettiğimiz hatalı hareketlerin neticesi, birçok Doğu'lu kardeşimizi, komünistlerle ittifak halinde görüyoruz. Bu ittifakın mânâ ve tehlikelerinin şimdiye kadar anlatılmayıp veya anlatılamayıp, meselelerin en üzücü noktalarından birini teşkil etmektedir.

Şunu unutmamak gerekir ki, Komünistler hiç sevmedikleri halde —ihtilâl yapınca kadar— dindar çevrelerle dahi ittifak edebilirler. Bu Mao'nun talimatıdır. İhtilâl gerçekleştirildikten sonra ise, bu anti-komünist grupların tasfiyesi yapılır. Türkistanda Galiyef, Macaristan'da Benes ve partisi bunun acı delilleridir. Herkesten önce komünistlerle ittifak halinde olan siyasi Kürtçülerin bu vakıayı unutmamaları gerekir.

DOĞU MESELESİ NASIL HALLEDİLİR?

Doğu meselesi günlük politikalarla çözümlenemez. Bu mesele ne Doğu'ya polis, ne de alay göndermekle halledilmez. Herşeyden evvel sağlam bir millet tarifiinin rahatlıkla ortaya konması gerekir.

«Millet kan ve dil birliğinin çok ötesinde, iman, kültür, ahlak ve tarih beraberliğidir.»

Millet tarifimiz bu olmalıdır. Aksi halde, her türlü çözüm yolu felâket getirecektir.

Doğuda beynelmîlîl komploların tarihi eskidir ve son derece iğrençtir. Mecmuamızın önümüzdeki sayılarında bütün bu anlattıklarımızın derinlemesine tablihi yapılacaktır. Uzun bir inceleme konusu olan «Doğu Meselesi», birçok yabancısı yazar, devlet adamları ve gizli diplomasinin itiraf ve vesikalarıyla muhterem okuyucularımıza sunulacaktır. Bu bakımdan biz, daha çok Türkiye'yi bu mesele sebebiyle istikbalde bekleyen tehlikelere işaret etmek istiyoruz.

Birkaç kelime daha ilâve edelim. Bugün Kürt'lere bir muhtariyet verilmiş olduğu görülmektedir. Lakin işin bununla biteceğini zannedenler yanılırlar. Şaşmaz gerçek bizzat Barzani'nin ifadeleriyle sabittir. 28 Ağustos 1966 tarihinde İsviçre televizyonunda Barzani'nin söylediği sözler şunlardır: «Irak'tan sonra ikinci mücadele cepemiz Türkiye olacaktır. Fakat bu mücadele için vakit daha erkendir.»

Yukarıdaki ifade gösteriyor ki, beynelmîlîl Yahudiliğin emrindeki Rus, İngiliz ve Amerikan politikalarının Doğu'daki tahribatları durmayacaktır. Ta ki Türkiye (Devamı 14 üncü sahifede)

Çanakkale S

MİR

Arı Burnunda on binlerce ölü verdikten sonra kaçan düşmanın siperlerine kahraman Mehmetçik Gazi Alay Sancağını dikeyor.

1915 senesinin 18 Mart'ı... Hristiyan Avrupa'nın; medeniyet maskesine bürünmüş zalim, kahbe ve yüzüstü Avrupalının saldırdığı mübarek vatan toprakları... Anadolu'yu müslüman Türk'e şehitlerin kanlarıyla kazandıran Malazgirt Meydan muharebesinden sonra, atalarımızın bu emanetine, yine kanlarıyla ebedilik mührünü basan Çanakkale şehitleri... Bir tarafta Yahudi ve Hristiyan idealimin kiraladığı satılık askerler, öte yanda dini, devleti ve toprağı için «feday-ı can» eden kahraman Mehmetçik...

İşte 1915 senesinin 18 Mart'ı bu manzarasıyla, bize, dünya tarihinin ideolojiler arasındaki kavgaların mahsulü olduğunu göstermektedir. Hristiyan Avrupa Anadolu'ya neden saldırmıştır? Hinduların, Yam-yamların Çanakkale Boğazında ne işi vardır? Zulmün, Anadolu'nun işgaliyle netice lenecek olan iğrenç gayesi ne ile izah edilebilir? Bu sualler, bize dünya tarihinin kapılarını açan anahtarlardır ve tâ asırlar ön cesine kadar alıp götürmektedir.

1915 senesinin 18 Mart'ı, Müslüman Türk'ü Anadolu'da imha etmek için tutuşturulan bir alevin, kanlarla söndürüldüğü zafer abidelerimizden biridir. O alev ki, körukleyicisi daima Sol ideolojileri olmuştur. Çanakkale'den başlayarak tâ gerilere doğru Plevne, Viyana, Mohaç, Kosova, İstanbul ve Malazgirt'e kadar uzanan bütün zaferlerimiz, bu alevlerin dumanları arasından yükselmiştir. Dikkat edilirse her kan akıtışımız, aynı düşmana karşı, tek gaye için olmuştur. Her devirde ve her zaman karşıımıza bütün düşmanlar tek vücut olarak çıkmışlardır. Bunun bir tek izahı vardır. Anadolu'yu hristiyanlaştırmak ve Fener Patrikhanesinin kanlı mahzenlerinde Elen emperyalizminin insafına terketmek. Haçlı Seferleri bunun için olmamış mıdır? Pier Lermi topal eşeğin üzerinde hristiyan ordularına bunun için öncülük etmemiş midir? Niğbolu, Türklerin imhası için bütün hristiyanların katıldığı bir meydan muharebesi değil midir? Bir asırdır Yunan palikaryası Müslüman Türk'ün başına zulümden başka ne getirmiştir? Mora, Girit ve bütün Balkanlar hangi niyetle Devletimizden koparılıp alınmıştır?

Unutmayalım ki, bugün hâlâ Kıbrıs'ta, Batı Trakya'da işlenen cinayetler de Haçlı seferlerine kadar uzanan mukaddes kavgalarımız, ideolojiler arasındaki çarpışmanın kanlı mahsulünden başka bir şey değildir. Ve bu mücadelenin içinde Çanakkale, millet düşmanlarının saldırılarını püskürterek milletin şerefini kemikleri üzerinde abi deleştiren Mehmetçiğin şeref tacıdır.

BİRİNCİ CİHAN HARBİNE NASIL GİRDİK?

Bilindiği gibi İmparatorluğumuzun Birinci Cihan Harbine sokuluşu tamamen plânlı bir oyun neticesinde olmuştur. Bir taraftan 1071 yılından beri «Şark Meselesi»nin halli için Haçlı Seferleri hazırlayan, diğer taraftan Filistin topraklarında İsrail Devletini kurabilmek için Devletin içine ajanlar sokan Hristiyanlık ve Yahudilik Osmanlı İmparatorluğunun yıkılması gayesinde birleşmişti. Bunun için Balkanlarda başlatılan isyanlar umumî felâketin başlangıcı oldular. 1900'lerden itibaren «Bir Cihan harbinin patlamasını beklemeliyiz» diyerek Birinci Cihan Harbinin hazırlıklarını yapan Sion Emperyalizmi, Devletimizi hain ellere teslim etmek istiyordu. Çünkü, patlatılacak olan harbe İmparatorluğumuzu bu ajanlar vasıtasıyla sokmak daha kolay olacaktı. İşte böylece Hristiyanlık isyan ve katliamlarla devletimizi yıpratırken Yahudilik te iç ajanları yetiştirmekle meşguldü. Neticede harp patlak verdi. Tarihe ihanetiyi le geçmiş olan İttihat - Terakki şebekesi Devletimizi Almanya'nın saflarında harbe soktu. Aslında Almanya, «7 B» projesi'ne Berlin'den Bağdat'a inmeyi düşünüyordu. O halde neden, Osmanlı İmparatorluğunu müttefik kabul etmişti? Bunu Alman generallerinden Ludendorf şöyle izah eder:

«Almanyanın şark cephesi ve bütün harb vaziyeti için Boğazlar ve binaenaleyh Türkiye, büyük bir ehemmiyeti haizdir.» (General Ludendorf: Harb Hatıratı)

Almanya, Ludendorf'un ifşasıyla milletimizi kendi menfaatleri uğruna harbe sokarken, diğer düşman milletler neler düşünüyordu acaba?

Bunu İngiliz başvekillerinden mason Loid Corc şöyle ifade eder: «Harb-i Umu-minin yegâne sebebi Türkleri Boğazlardan

atmaktır.» Gladiston ise «Türkler, insanlığın insan olmayan nümuneleridir. Anadolu dan çıkarılmalıdır.» diyordu. İşte bu haince niyetlerin tahakkuku için Birinci Cihan Harbi patlayınca Boğazlara olanca güçleriyle yüklendiler.

CANAKKALE VE CÖRCİL'İN İHANETLERİ

Fransızlar, Almanları 6-12 Eylül 1914 de Marn Irmağı kenarında yenince Almanların «Fransa'yı yıldırım savaşıyla bertaraf ettikten sonra bütün gücüyle Rusya'ya yüklenme» plânı suya düşmüştü. Böylece Almanya iki cephe arasında savaşmak zorunda kalmıştı. İşte bu güç durum karşısında Almanya, Türkiye'yi Kafkasya üzerinden Rusya'ya karşı sevketti. Almanya, Ömer Seyfeddin'in ifadesiyle «mantiği karar mış Enver» e Türkistan'ı hedef olarak gös-

Milletimizi tehdit eden gerçek emperyalizmin canlı saltı. Resimde bir İngiliz zırhlısının Mehmetçiğınanlı müca görülüyor...

le Şehitlerinin İRASI

insanli-
nadolu
u hain-
Cihan
güçle-

il 1914
Alman
berta-
usya'ya
3öylece
nak zo-
arşısın-
üzerin-
nya, Ö-
n karar
ak gös-

termiştir. Böylece Almanya Şark cephesin-
de harbin ağırlığını Türklere yüklüyor ve
Rusya'yı da meşgul etmiş bulunuyordu. Bu
ise itilâf devletlerini güç duruma sokuyor-
du. Nihayet İngiliz Hükûmeti Çanakkale
Boğazından Karadeniz'e geçmeyi düşündü.
Böylece hem Türkler bertaraf edilmiş ola-
cak, hem de Rusya'nın güçleri Kafkasya'
dan Almanya üzerine çevrilmiş olacaktı.
Bunu General C. F. Aspinall Oglander şöy-
le itiraf eder:

«1915 Kânunisanisinin ibtidasında
Rusların iltiması üzerine İngiltere hükü-
meti; Kafkasya hududundaki Türklerin,
Rusların üzerinde icra etmekte oldukları
tazyiki hafifletmek için bahri bir nümâyış
yapmaya karar vermiştir.»

(Çanakkale Muharebeleri: Sh-12)

İşte bu karardır ki, general Hamilton

Hristiyan dünyasının bütün gücüyle Çanakkale'ye yüklendiği günlerde Mehmetçik dinini devletini ve
vatanını böylece müdafa ediyordu.

komutasında bütün «akvam-ı beşer»i Çan-
akkale'ye sevk etmiştir. Ancak Türk ordu-
larının şecaati karşısında Hamilton kifa-
yetsizliğini anlamış ve İngiltere Hükûme-
tinden yeni kuvvetler istemiştir.

1915 Haziranında iş başına gelen yeni
İngiltere Hükûmeti 7 Haziran'da «Çanakkale
Komitesi» diye bir komite kurmuş ve
Hamilton'a yapılacak yardımı ve Çanakkale-
nin stratejik ehemmiyetini müzakereye
başlamıştır. Bu müzakerelerde bir teklif
dikkati çekiyordu. Bu teklif Mister Çörçil'
in teklifidir. Senelerce Türk Milletinin dos-
tu diye takdim edilen bu hain, acaba neler
teklif ediyordu? Ölüm günü, Türkiye rad-
yolarının hususî program hazırladığı Çör-
çil teklifleriyle Mehmetçik'in üzerine ateş-
ler yağdırıyordu. Binlerce Mehmedin kanı-
na giren bu teklif hususunda yine Oglander
şu malûmatı verir.

«Çörçil'in teklifi 1 Haziran tarihli olup
Gelibolu şibih cezaresinde (yarım adasında)
ki harekâtın devam ve takviyesi için fevka-
lâde gayret gösterilmesi musırrane (ısrarla)
tavsiye edilmekteydi. Çanakkale kumanda-
nı General Hamilton'a harekâtın bir an ev-
vel muvaffakiyetle neticelenmesi için lü-
zum gördüğü kuvveti askeriye kendisine te-
min edilmelidir. Böylece Çanakkale'de üç
yahut dört millik ileri hareket kat'i mahi-
yeti haiz sevkülceys (stratejik) neticeler te-
min edecektir.

Diğer sahne-i harblerin (cephelerin)
hangisinde üç ay içinde bu kadar fevkalâde
netayic (neticeler) elde edilebilir?»

(Çanakkale Muharebeleri, Sh: 32-33)

ÇANAKKALE VE MİLLÎ ORDU.

Çanakkale muharebesi, diğer zaferleri
mize nazaran ayrı bir özellik taşır. Çoğu za-
ferlerimiz, Devletimizin güçlü olduğu de-
virlerde kazanıldı. Ama Çanakkale öyle mi-
dir? Bu milletin düşmanları iki asırdan be-
ri hep aynı taktiği kullandılar. Bizi önce
sersemletip sonra vurdular. Devletimizi
ajanların eline teslim edip başsız ve çare-
siz kalan halkı katletmek ve mülkünü talan
etmek için istilâ orduları gönderdiler.
1876—77 Türk Rus Harbi, 1912 Balkan
harbi 1914 Birinci Cihan Harbi hep aynı
şekilde tecelli etti. İşte böyle bir devrede
Mehmetçik Çanakkale'de harbe girdi. Mille-
timizin yıkılmayacağı bir kere daha isbat

etti. Hain Alman komutanlarına, basiretsiz
ve mantıksız İttihat Terakkicilere rağmen,
kahraman Mehmetçik milletin haysiyetini
kendi dirayetiyle kurtardı. Korkunç torpi-
dolar ve deniz toplarının homurtularına
karşı iman dolu göğsünü siper etti.

Çanakkale'de Mehmed'in kaderi, maa-
lesef hoyrat ellere teslim edilmiştir. Zira
Mehmetçik, deniz hücumlarına karşı, kara
taktikleriyle sevk ve idare edilmiştir. Ve
ne acıdır ki, kendisine oynanan oyunlara
rağmen sadece dini ve devleti için canını
veren Mehmed'in zaferine, masa başlarında
sahib çıkılmamıştır. Mehmetçik cephe-
de kazanmış, masabaşlarında diploması kay-
betmiştir. Ve bu diploması bugün de Tür-
kiye'yi kızıl bir diktatörlüğe itmek için ih-
tilâl provaları yapan hainlere Çanakkale
şehitlerini istismar imkânını vermektedir.

Sosyalist maskeli komünistler, Çanak-
kale şehidi aziz Mehmed'in otağı, Millî Or-
dunun karşısında Halk Ordusu çıkaracak
kadar küstahlaştılar. İstanbul'da «yaşasın
halk savaşı, yaşasın halk ordusu» diye ba-
ğırdılar. Ve buna iktidar göz yumdu.

ZAFER MİLLETİN OLACAKTIR.

Şu an Türkiye Hür ise, bu Ulu Alla-
hın bir lutfudur. Bu, Çanakkale'de Meh-
med'in dökülen kanının meyvesidir. Bu,
Sevr'i Mehmed'in süngüsüyle yırtan Millî
Mücadele'nin armağandır.

Fakat, unutmamalıyız ki, mübarek va-
tanımız bir Endülüs, bir Batı Trakya ve
bir Türkistan yapılmak isteniyor.

Çanakkale şehitlerinin kanı üzerinde
«Kadeş» rezaletini meydana getiren sosya-
list maskeli komünistler, bugün «bağımsızlık»
yaygarasıyla Mehmed'in imanı üze-
rinde dinamit patlatıyorlar. Millî değerler-
den yoksun, uğrunda dereler gibi kan akıt-
tığımız mübarek dinimize saygısız ajanlar,
istiklalden bahsedemezler. İstiklalden ve
demokrasiden ancak; milletin imanı, ahlâ-
kı ve devleti için şehit olmuş insanların ço-
cukları bahsedebilir. Bir avuç komünistin
hiç bir millî meseleyi kirlletmesine fırsat
verilemez.

Çanakkale şehitlerinin mirası hain-
lere boğdurulamaz. Komünist Mao'nun ya
da yahudi çocuğu Kastro'nun uşaklığını
yaparak «Bağımsız Türkiye, Demokratik
Türkiye» gibi sloganlarla Mehmedçik'in mi
(Devamı 14 üncü sahifede)

emperyalizmi, anlı saltanatı er geç bu akibetten kurtulamıyacaktır.
Mehmetçik'in imanlı mücadelesi neticesinde Çanakkale sularında batışı

EMPERYALİZMİN BEYİNİ SIONİZMDİR

«Emperyalizmi, bir sol ideolojinin milletler ve insanlar üzerinde hakimiyet kurması» olarak vasıflandırmışdık. Yani gayr-i insani ve gayr-i milli bir ideoloji, insanları hakimiyet altına almışsa bir emperyalizm tesis etmiştir. İnsanı ve milletleri eleştiren bu hakimiyet, emperyalist bir kültüre dayanan siyasi, askeri, ekonomik bir yapı kurar ki bu, emperyalist bir sistem demektir.

Zamanımızda insanı esirleştiren kapitalist ve komünist sistemler, emperyalist sistemlere bir örnektir.

Emperyalizmin bünyesinin, istihsal vasıtaları ile ona sahip olma düzeni arasındaki tezat değil, insan ile insan ihtiyaçlarını tanzim eden düzen arasındaki tezettan doğduğunu göstermişdik.

Emperyalizm, insanın tabii ve ideolojik yapısına uymayan bir inanç, ahlak, kültür ve hayat düzeninin tatbikinden doğar. İnsan yapısına aykırı olan düzeni yaşatmak isteyen ideolojik kuvvet, bunu ancak zorla, hile ile yapabilir. Bu ise sol ideolojinin yaşamayı ve devamı için ancak zulmün yani emperyalizmin şart olduğunu gösterir.

«Emperyalizmin bünyesinin sol ideoloji olduğu» gerçeği, emperyalizm ve buhranlar hakkındaki tek ve doğru görüşdür. Emperyalizmin, sol ve uyurma emperyalist nazariyesi, yani Lenin'in faraziyesi, sadece emperyalizmin yaşamasını temin için ortaya atılan bir şaşırtmacadır.

Emperyalizm sol ideoloji hakimiyetinin ifadesidir.

Emperyalizmin dayandığı sol ideolojinin kaynağı, emperyalist kültür nedir?

Bugün dünyanın büyük ekseriyeti Avrupa medeniyetinin içine girmiş gözükmektedir. Komünist ve kapitalist sistemlerin hakim olduğu dünya, Avrupa medeniyetinin mahsulüdür. Şu halde Avrupa medeniyet, yahut kültürünün hususiyet ve kaynaklarını kısaca gözden geçirelim:

Avrupa kültürü iki bin yıllık bir tekâmülün neticesidir. Ve kaynaklarında Yunan düşüncesi, Yahudi-Hristiyan ahlakı ve Roma emperyalist hukuk nizamından ibarettir. Bu kaynaklar için de, Avrupa en çok tesir eden hangisidir? Yahut Avrupa kültürü hangi emperyalizmin ifadesidir? Onu görelim:

«Yalnız Helen düşüncesi geleneği ile batı, bugün olduğu hale gelemezdi. Başka bir aşı daha gerekiyordu. İşte Yahudi âleminin, sonradan İncil'in yaptığı etki burada ortaya çıkmaktadır.

Dünya servetini Beynelmîl Yahudi sermayesine peşkeş çeken kapitalizm ve komünizm milletlerin uyanışları karşısında hezimete doğru yol almaktadırlar.

dır.» (1)

«Eski Yahuda ülkesinden gelme ve içiade fırtınalar esen mistik bir soluk böylece asırların ötesinden aşmıştır ve baştağımız yeri sarsmağa devam etmektedir.

Böylece bir mayanın bize tesir ettiği nisbet te biz, Orpheus'cu ve Apollon'cu olmaktan (2) ziyade İbraniyiz.» (3)

Aynı emperyalist tesir sadece Avrupaya has değildir. «Batı düşüncüsü, kültürü ve medeniyeti» paravanası arkasında dünya, gayr-i insani bir ideolojinin emperyalizmi altında inlemektedir.

Avrupa medeniyetine girme ve Avrupa küllürünü taklit, zaruri olarak milletleri emperyalizmin avı haline getirmiş ve bu ülkeler sömürgeleşmişlerdir. Osmanlı İmparatorluğundan başlayarak bütün Asya milletleri ve zamanımızda Afrika milletleri, sömürülenin ve emperyalizmin kucagina atılmaktadırlar.

İşte, bir örnek:

«Tarihin en büyük taklitçilik olayına Çin'de rastlıyoruz. Batı akılcılığı, en aşırı biçimi Marxist felsefenin kılığı altında, bugünkü dünyanın en eski ve en yaygın zihniyetini, Çin medeniyetini gözlerimizin önünde yıkmakla meşguldür. Marx'ın aracılığı ile Kutsal Kitabın ahlakı Konfüçyüsü alaşağı edecektir.» (4)

En açık deliller ve sarıh belgelerle görüldü ki; bugün dünyayı «Avrupa Medeniyeti» adı altında istila eden; gayr-i insani, gayr-i milli ve gayr-i milli ideolojilerin kökü olan kültür Judaizmdir. Yani Yahudi kültürüdür.

Tarih boyunca emperyalist ideolojilerin aurası olan Yahudi ideolojisi ve kültürünün hedeflerini, mücadele metodunu iyice bilmek, emperyalizmi bilmenin temel şartıdır.

SİYONİZMİN HEDEFLERİ

Yahudi ideolojisinin, yani Sionizmin'in hedefleri nelerdir?

Emperyalizmin beyni olan sionizmin hedeflerini, Yahudi ideolojisinin temeli olan muharref Tevrat'tan alınan aşağıdaki cümlelerle görelim:

«Milletlere baş olmak için beni korudun, bilmediğim bir kavim bana kuluk edecek, yabancı oğulları bana boyun eğecekler, kulakları işidince bana itaat edecekler, yabancı oğulları takatsız kalacaklar ve hisarlarından titreyerek çıkacaklar.» (5)

«İşte benden sana miras olmak üzere milletleri, mülkün olarak yeryüzünün uçlarını da vereceğim, onları demir çomakla kıracağsın, bir çömlekçi kahu gibi onları parçalayacaksın.» (6)

«Ey sion kıza kalk da harmanı döğ, çünkü senin boynuzunu demir kılacağım, ve senin tırnaklarını tunç kılacağım, ve çok kavimler ezeceksin, ve onların kazancını rabbe, ve onların mallarını bütün dünyanın rabbine tahsis edeceğim.» (7)

«Orduların Rabbi şöyle diyor: O günlerde milletlerin her çeşit dillerinden on kişi bir Yahudinin eteğine yapışacaklar, ve sizinle gidelim, çünkü Allah'ın sizinle beraber olduğunu işittik diyerek yapışacaklar.» (8)

«Sizden büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız. Ayak tabanımızın bastığı yer sizin olacak.» (9)

Görülüyor ki muharref tevat, Yahudilere bir dünya emperyalizmi tesis etmelerini emrediyor. Ve bunun yollarını gösteriyor. Bütün insanlığın köle ve yalnız Yahudinin efendi olduğu bir hakimiyet hayali, Yahudi düşüncesinin temelini teşkil eder. Bütün dünya Yahudinin mülkü, bütün milletler kölesi olacak, bütün milletler kölesi olacak, bütün dinler yok olacak ve Yahudi şeriatı dünya nizamı olacak...

Bu menhus gaye uğruna yapmadık alçaklık bırakmayan sion emperyalizmi dünyada bugün en güçlü devresini yaşamakta; gizli, beyelmîl ve canavarca bir emperyalizmi tesis etmiş bulunmaktadır.

Bu çok kısa izahattan sonra sionizmin mü-

Milletleri iğrenç niyetleri uğruna köleleştiren madalyonun gizlenen tarafı altında sion emperyalizmini temsil etmektedir.

cadele metodu hakkındaki vesikaları inceleyelim:

SİYONİZMİN TAHRİP VASITASI NEDİR?

Komünizmin tarihi göstermelidir ki, komünist teori ve tatbikatı daima beyelmîl Yahudilik tarafından hazırlanmış, tatbik edilmiş veya istismar edilmiştir. Daha ilk çağlarda materyalizmin dinî bir maske altında görüldüğü Tevratın ilk beş kitabından, bu kitapların materyalist izahına bağlı Sadukilerden, komünistçe bir koloni hayatı yaşayan Essenilerden bütün or taçağ boyunca yapılan komünist isyan ve ihtilallerine ve Moşe Hess, Ferdinand Lasalle ve Marx gibi komünizmi ilmi bir ifade içinde tek rarlayan ve zamanımıza kadar gelen Yahudilerin hareketine kadar daima komünizmin rehberliğini bir Yahudi idareciler zümresinin yaptığını görürüz.

Fransız ihtilalinden başlayarak, Fransız ihtilalinin devamı olan 1830, 1848 Fransız, 1870 Paris Komünü, 1917 Rus, Çin ve Küba komünist ihtilallerinin beyelmîl Yahudilik tarafından körüklendiği bugün kat'i bir gerçek olarak bilinmektedir.

Komünizm, insanlığın bir devirler altın bir çağ yaşadığı kanaatine dayanır. Bu devirde mülkiyet, din, ahlak ve devlet gibi insanın istek ve iradelerini sınırlayan hiç bir şey yokmuş. Bu devirde insan mes'utmuş. Yani normal insanlarca bir hayvanın hayatı diye kabul edilen hayat tarzı, mes'ut bir yaşayışmış ve altın bir çağmış. Bütün komünist teorilerde görülen ana istek, insanlığın ilk günlerinde yaşadığı farzolan bu altın devre dönmekten ibarettir. Komünist müelliflerce kabul olunan mes'ut devir, altın çağ aynı zamanda tabii yaşama hali faraziyesine ve komünist cemiyet hayaline tekabül eder.

Mülkiyet fikrinin doğuşu ve ahlak, din devlet gerçeklerinin onu takip edişi güya bu altın çağa son vermiş ve beşeriyet ızdıraba düşmüş. «Beşeriyeti ızdırapdan kurtarmak için insanı çev releyen mülkiyet, ahlak, din ve devlet gibi maddi ve manevî hudutları kaldırmak gereklidir.» demektirler.

Komünistlere ve bu mevzudaki fikirleri sistemleştiren Lenin'e göre, bu hudutları kaldırmak için devleti yıkmak gerekir. Burjuva devlet yıkılınca onun yerine bir proleter diktatörlüğü kurulmalı ve bu devlet din, ahlak ve mülkiyeti tamamen ilga etmelidir. Din, ahlak ve mülkiyet bütün dünyada ilga edilince devlet de kendiliğinden söner. Bu fikirlerin izahı şudur: Böylece insanı tahdit eden bütün maddi ve manevî kayıtlar kaybolacaktır ve insanlık altın çağa, yani komünizme dönmüş bulunacaktır. Din, aile, ahlak ve mülkiyet gibi kayıtlardan âzade, tıpkı hayvanlar gibi bir hayat yaşamaya başlayacaktır. Bu safhadan sonra ne olacağı kestirilebilir.

(Devamı var)

Milletin Müdafası devam ediyor

Fakat bu tasfiyeyi ve tecziyeyi adil mahkemeler eliyle, devlet vasıtasıyla mümkün görüyoruz. Bunun için halkımıza telkin ettiğimiz mücadele yolu şudur: Milletın buhranını bilmek, millet düşmanlarını öğrenmek ve demokratik yollarla teşkilâtlana rak, devleti bir zümrenin değil, bütün bir milletin iktidarı haline getirerek, devlet eliyle millet ve devlet düşmanlarından, adil mahkemeler vasıtasıyla hesap sormak.

Su iyice bilinmelidir ki, bu metodu başka bir sebeple değil, hiç bir mahlûktan çekindiğimiz için değil, milletin selâmetini, mücadelesinin tek kurtuluş imkânını demokratik mücadelede bulduğumuz için, mücadele metodu kabul etmişizdir. Anarşinin, kördüğünün milletlere bir şey kazan dırmadığını biliriz.

BİLİRKİŞİ RAPORUNUN SUCLADIĞI PARAGRAFLAR, UYDURULAN KELİMELE, ÇIKARILAN CÜMLELER

Bilirkişinin metinde yaptığı tahrifatı, biz zat bildiri metninde paragraf paragraf ince leylim.

«Paragraf 10» «Bunlar göstermektedir ki, Türkiye’de komünist hareket, propaganda safhasını geçmiş, devletin temellerini yok etme hareketi haline gelmiştir. Sabotaj hâdisesinin aydınlatıldığı gerçek budur.»

«Paragraf II» «Kendisine yapılan bu namussuzca ve alçakca tecavüzler karşısında milletimiz ne yapmalıydı? Millet, devletin kendisini korumaktan aciz olduğu zamanlardaki gibi kendisini koruyacaktı. Hi-mayesiz ve sahipsiz kalan millet, bu hain sürüsüne Bursa’da, Konya’da, Taksim’de, ve sonra da Kayseri’de şiddetle tepki gösterdi. İşte bu tepkiler, millet düşmanlarına karşı milletin amansız intikam yumruğunun sıkılışıdır.» (Bilirkişi raporunda bu ke lime, şahlânış şeklinde girmiştir.) ve bu tepkiler, hainler sürüsüne karşı milletin adil mahkemelerinin ibretli ve adil kararının tohumudur.

«Paragraf 12» «Konya ve Taksim hadiseleri gibi Kayseri hadiseleri de, milletimizin komünist tahrikçilere karşı haklı ve meşru bir cevabıdır. Kayseri olayları DOLAN BİR BARAJIN PATLAMASI KADAR TABİİDİR. (Bu cümle alınmamış, at lanmıştır.)

«Paragraf 13» «Milletin dinine, devle tine küfredilir, millî ordumuza hakaret edilerek yerine «Halk Ordusu» istenir ve mukaddes yerlerde sabotajlara girilerek camilere bombalar atılır ve mes’uller susar sa; halk elbette tepki gösterir. Ve kendi se ref, haysiyet ve namusunu korumasını bilir.» (Bu paragraf ta olduğu gibi atlanmış.)

«Paragraf 14» «Hadiselerin oluş tarzı ve seyri ne olursa olsun Kayseri olayları; millî suurun millet düşmanlarına karşı haklı bir protestodur. Millete hakaret edenler, bu hınavetlerinde devam ederlerse, reaksiyon daha da şiddetli ve korkunç olacaktır. Zira cemiyet bünyesinin kanuniyeti budur.

Not: Altı çizili cümleler, bilirkişi tarafından inceleme dışı bırakılmıştır veya değiştirilmiştir.

Görüldüğü gibi bilirkişi metinde mânâ değişikliklerine yol açan tahrifatı kolaylıkla yapabilmektedir. Bu değişiklikler şunlardır:

1 — Bilirkişi II. paragrafın son dan bir evvelki cümlesinin son kelimesini şahlânış olarak değiştirmiştir. Böylece sözlerimizi C.K. m. 312’nin anladığı mânâda suç öğme cürmüne uydurma hazırlığına girişmiş olmaktadır.

2 — Bilirkişi bundan başka 12. paragrafın son izah cümlesini, 14. paragraftaki «Zira cemiyet bünyesinin kanuniyeti budur.» cümlesini 12 ilâ 14. paragraflar arasındaki bütün paragrafların izahını şamil 13. paragrafı kasden almamıştır.

10, 11, 12. paragraflar aynen alındığı halde 12. paragrafın son cümlesi neden alınmamıştır? Bunu ancak kötü bir kasıt izah edebilir. Zira, hem son cümleye paragraftan ayırmanın müsbet bir izahı yoktur, hem de mezkûr cümleyi paragraftan çıkarmak paragrafın ifadesini bilirkişiçe tahrike, övmeye yaklaştırabilecektir. Gerçekten son cümle Kayseri hadiselerini cemiyetin tabi olduğu sosyal kanunların bir zarureti olarak göstermektedir. Bir ilmî izahın vulgarizasyonundan ibarettir.

10, 11, 12. Paragraflardan sonra 14. paragrafa atlayışta da aynı niyeti görmek mümkündür. Kayseri hadiseleri esnasında doğan suçları tasvip ettiğimiz iddia edildiği halde, neden Kayseri hadiselerini izah eden bir paragraf atlanmaktadır?

Zira, bu paragrafta Kayseri hadiseleri, son derece çirkin tahriklere muhatap olan, mesullerin pasifliği karşısında gittikçe şirretleşen tahriklerin ağırlığı altında bulunan ve bütün makûl protesto imkânlarını kaybeden bir halkın reaksiyonu olarak izah edilmektedir. Bu izahta cereyan eden vakı alar, Sosyoloji ve psikoloji ilminin kanunlarına uygundur.

14. paragrafdaki cümlelerde ise tahrikler devam ederse, reaksiyonların daha da şiddetleneyeceği ifade edilmekte ve fakat bilirkişi bu ifademize övme, tahrik ve propaganda hüviyeti vermek kasdıyla «Zira cemiyet bünyesinin kanuniyeti budur.» cümlesi ni kesip atmaktadır. Zira, çünkü gibi izah kelimeleri ile başlayan cümleler, bir evvel ki cümlelerin izahını getirirler. Bu sebepten metin harici bırakılmaları yanlış, ve aynı zamanda kasıtlıdır.

Bilirkişinin inceleme konusu olan metinde yaptığı tahrif ve değişimler ve çıkar dığı cümleler, Kayseri hadiselerinin sosyoloji ve psikoloji ilimlerinin metodlarına uygun, aktüel hadiseyi mutabık, halkın anlayacağı şekle getirilmiş ilmî izahlardan ibarettir. Ve bu cümlelerdir ki, bildiriye suç övme, halkı suç işlemeye tahrik gibi, sebeplerden kat’i ve açık olarak tenzih etmektedir. Ve ancak bu cümleler çıkarıldıktan sonradır ki, bildirinin mezkûr bölümü, 312 ve 155. maddelerin cübbesini giymeye hazır hale getirilebilmektedir. Yani ilmî esaslara müstenid bir kanaat, adı ve basit bir tahrik olarak damgalanmak için, tahriflerden medet umulmuştur.

Şimdiye kadar verdiğimiz izahat, bilirkişinin metni 312 ve 155. maddeler zaviye-

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

sinde incelenmesine zemin teşkil eden girişin çürütülmesinden, kasıtlı ve yanlış olduğunun gösterilmesinden ibarettir. Bu çürük ve çürük olduğu kadar da hatalı izah, bilirkişi mütaleasının bütün varlığını kaplamış, vardığı hükümleri de mesnedsiz, hatalı ve gayri ilmî hale getirmiştir.

Bildirimizin mânâsını tehlikeli bir surette değiştiren yanlış tanıtmaya, kasıtlı özetleme, tahrik ve çıkarmaların mânâyı ne surette bozduğuna gereken dikkatin gösterileceğini ümid ederiz.

Bilirkişinin tahrif, yanlış takdim ve kasıtlı izahları bildiriye 312 ve 155 maddelerin hududuna kolaylıkla sokabilir. Bu son derece zararlı bir davranıştır. Bu hususta 312. maddeye tekabül eden Eski İtalya C.K. nun 247. maddesinin şerhinde, Majne derki: «...Bunlar gayet tehlikelidir. Bahis ettiği cürümlerin ana sırrını tayin müşkül olduğu gibi efkâra müteallik fiillere, umumî asayiş ihlâl eden fiillerin isim ve rengini vermekde kabil olacağı cihetle hükümetin elinde siyasî bir tazyik âleti olabilmelerine mahiyetleri çok müsaittir.»

Ne yazık ki, hadisemizde meşhur maddeler TÖS’ün ve onun paralelindeki Savcı yardımcısının siyasî tazyik âleti olarak, aleyhimize işletmeye uğraştıkları silâhlarıdır.

Hâkimler heyetinin böyle bir tazyike rıza gösteremeyeceğini umuyoruz.

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

HİNDİSTANDA Sistemli Müslüman Katliamı

Demek oluyor ki kurulan Hindistan Cumhuriyeti gayri resmi bir İngiliz Cumhuriyetidir. İngiltere'nin bu ülkeleri terketmesi düşünülemez. Çünkü İngiltere senenin 33 gününü kendi ülkesinin kaynaklarıyla karşılaşmakta, geriye kalan 33 gününü de Müslüman Orta-Dağı ve Uzak - Doğu ülkelerinden karşılamaktadır.

HİNDİSTANDA EN ÇOK BAŞVURULAN PARÇALAMA TAKTİĞİ

İngilizler, Hindularla Müslümanları dövüştürmek istediklerinde en çok şu taktiğe başvururlar:

İngiliz ajanları ya Müslüman kıyafetine girip Hindular'ın mukaddes ineğine hakaret ederler, sürükler, yahut Hindu kıyafetinde Müslümanların Kur'anı Kerim'ine, Pevgamberine hakaret ederler. Kavgayı başlatmanın muhtelif yolları vardır. Fakat en çok başvuru bunlardır. Bundan sonraki anlatacağımız vakia'arda, ibretle bu ihanetleri tesbit edeceğiz.

Sene 1948 Hindu ve Müslümanlar'a şeklen kurdurulan cumhuriyetin verdiği heyecan devam etmektedir. Kavga durmamıştır. Sık sık Hindu - Müslüman çatışmalarına rastlanmaktadır. Fakat İngilizler büyük kavgalar çıkaramadıklarından yakınmaktadır. Nihayet yukarıda zikrettiğimiz plânlardan birine başvurulur. Müslüman kıyafeti ne girmiş, yeşil bereli, beyaz cübbeli 4 kişi AHMET ABAT'ta Müslümanlarla Hindular'ın beraber oturduğu bir mahallede hinduların mukaddes ineğinin boynuzundan, kuyruğundan, kulağından tutarak sürüklemeye başlarlar. Müslümanların, mukaddes ineklerine hakaret ettiğini zanneden Hindular bu hakarete tahammül edemeyerek Müslüman kıyafetindeki bu dört kişiyi öldürürler. Derhal Müslümanlar'a, Hindular'ın Müslüman'ı öldürdüğü haberini İngilizler yaymağa başladılar. Kardeşlerinin öldürülmesine son derece hiddetlenen Müslümanlar Hindular'dan intikam almaya başladılar. Olayları tahrik ederek bütün şehre duyan İngilizler yayın organlarının propaganda gücünden istifade ederek kanlı sokak kavgalarının patlamasını temin etdiler. Ve şehir günlerce Hindu - Müslüman çarpışmalarına sahne olur.

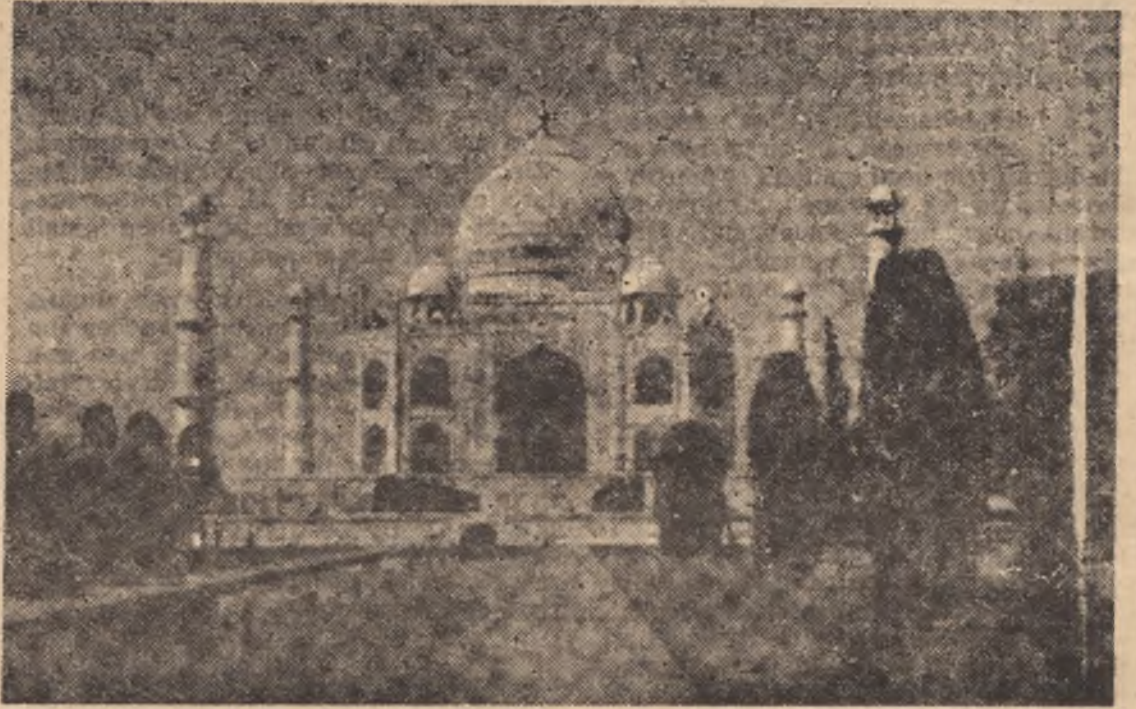
Yüzlerce Müslüman öldürülür. Binlercesi yalaranır ve evsiz kalır.

Görülüyor ki, yukarıda yapılan katliam, Tevrat'ın İshaya kitabındaki «Herkes kardeşi ile, her kes komşusu ile, şehir şehirle, memleket memleketle muharebe edecektir» talimatının yerine getirilmesinden başka bir şey değildir.

Yukardaki hadiseyi anlatan Time dergisinin bildirdiğine göre «hadiseye sebep olan 4 kişi İngiliz Entelligent servisine mensup İngiliz albayıdır.»

Bugün Türkiye'de gruplar arasında faaliyet gösteren ve milletimizi parçalayarak, kardeşi kardeşe düşman eden hainlerin de aynı hainler olduğunu söyleme zamanı gelmiştir. Doğulu kardeşlerimizi «Hoş görülüyorsunuz» gerekçesiyle Siyasî Kürtçülüğün içine iterek, Rusya'ya ajanlık yaptırmak isteyenler yine bu hainlerdir. Millî Cephenin parçalanması için aynı hainler ortada dolaşmakta, Millet evlatlarının, Millet düşmanlarına karşı aynı saflarda mücadele etmesine mani olmak için oyunlar hazırlamakta, ihanet teşahhlanmaktadır.

Yukarda isminden bahsettiğimiz İngiliz tarihçisi Arnold Toynbe'nin başlattığı kavga ise şöyle cereyan etmiştir.

Hint topraklarında İnek tapınaklarına karşı medeniyetin sembolü olan TAÇ MAHAL hâlâ dimdik ayakta.

Toynbee Hindistan'da neşredilen bir İngiliz gazetesinde Mahatma Gandhi ile Peygamber Efendimizi mukayese etmiş ve bu mukayesinde peygamberimize ağıza alınmayacak hakaretlerde bulunmuştur. Müslümanlar bu haberi okuduklarında son derece üzülmüşler ve bu yazının neşredildiği gazeteyi protesto etmek için toplanarak, aleyhte gösterilere başlamışlardır. Tam bu sırada fırsat kollayan İngilizler, azgın Hindular kışkırtmışlar ve Müslümanlar'ın toplandığı yere göndererek kavgayı başlatmışlardır. Elleri silâhlı caniler Müslümanlar'a hücum etmişler ve binlerce Müslümanı hunharca katletmişlerdir. Emperyalist İngiliz Basını hadiseyi tahrik ederek anlatmış ve hadisenin faili olarak Müslümanları göstermiştir. İngilizler'in oyuncuğu Hindistan Hükümeti bu olaylarda daha da öncekiler gibi seyirci kalmıştır.

1954 — 1959

MÜSLÜMAN KATLİAMINDAN KORKUNÇ SAHNELER.

MÜSLİM NEWS mecmuası 7 Kasım 1969 sayılı nüshasında 1947 de Hindistan'a şekli hürriyet verildiğinden bu yana Müslüman Hindu kavgalarının hiç durmadığını ve Müslümanlarını her gün katledildiği haberini vermiştir.

Sunu hemen kaydedelim ki; senelerden beri katledilen yalnızca Hindu Müslümanları değildir. Tarihin şerefi, insanlığın kurtuluş ümidi olan bu şerefli ideolojinin müntesipleri bugün her tarafta esirdir. Kanayan yara bir değil ki! Bugün komünist Rus ve Çin zuimü altında ezilen 100 milyonluk esir Türkistan var. Sibirya'ya sürülüp hâlâ memleketlerine dönemeyen, tüketilen Kırmılı kardeşlerimiz var. Kafkasya'da soğuktan donan, komünist polisin coplari altında inleyen Azerbaycan var. Hergün alçakça zulümler gören, eritilen Batı Tıraktalı kardeşlerimiz var. Beynelmilel Yahudiliğin asırlık kin ve intikamının meydana getirdiği düşmanlığın en vahşisine muhatab olan Sina'da sıcaktan kavrularak imha edilen kardeş-

lerimiz var. Banyolarda doğranan Masum Kıbrıslı kardeşlerimiz var. Sahte sloganlarla Sosyalizmin kucağına atılan ve imha edilen esir Müslüman ülkeleri var. Halkı Müslüman olduğu halde, bir Hristiyan tarafından yönetilen Çad ve Nijerya Müslümanları var. Her yerde Kur'an-ı Kerimler, Hadis kitapları yakılıyor, mukaddes mabetler tarumar ediliyor..

Bu olayların sonuncusu yine Hindistanda vukubuldu. Time, 3.10.1969 sayılı nüshasında bu hadiseyi şöyle naklediyor:

«Bir Hindu polis, ansızın bir Müslüman kitapçının kitaplarını koyduğu sergiye hücum ederek, Kur'an-ı Kerimin bir nüshasını yere atınca hadiseler patlak verdi.» Görülüyor ki Müslümanlar kendilerini hâdiselerin içinde buluyorlar. Bu hadise yine İngilizler tarafından tertip edildi. Ahmed-Abad'da daha sonraki haftalarda da Baroda ve yakın şehirlerde 10 bin Müslüman ve Hint'li ölmüş 3500 kişi hapishanelere gönderilmiş, 3000 den fazla insan evsiz kalmıştır. Bütün bu hunharca işlenen cinayetlerin neticesinde Hinduların ağızlarında mırıldandıkları düsturlardan birisi şudur: «Muhteliflerde (yani farklılıkta) birleşelim.»

Dikkat edilecek olursa bu sözlerle, komünistlerin «Barış içinde bir arada yaşamak» taktikleri arasında fark yoktur. Bilindiği gibi Çekoslovakya halkı Rus tankları altında ezilirken, Çek gençliği kendisini yakarken; komünist sefler, «Barış içinde beraber yaşayalım.» demektedirler.

Son senelerdeki Hindistan katliamlarından birisi de şöyle vukubulmuştur:

Geçen Ağustos ayında Kudüs'te Mescid-i Akşa'nın Yahudiler tarafından yakılması, bütün dünya Müslümanlığını kedere boğmuştu. Bütün dünya Müslümanları bu menhus olayı protesto ettiler. Bu Müslümanların en tabii hakkıdır. Yahudiler, Müslümanlar'a olan asırlık kin ve intikamlarının öcünü almak için Kudüs'ü işgal eder etmez, Mescid'i Akşa'yı çayır çayır yakıtılar. Bu hareket tabii ki, dünya Müslümanları tarafından protesto edilecek ve bu şeni hareketi yapanlar lanetlenenecekti.

millî kültür lûgatçesi

İSLAM AKAİDİ

Telif Eden: İmam Ömer Neseî

Şerh Eden: Allâme S. Taftazânî

GÜNAHLAR VE ALLAH'IN AFVİ

Allahü Tealâ kendisine şirk koşanı affetmez.

Bugün türlü maskeler altında insanlar Allah'a şirk koşmaya teşvik ediliyor. Materyalistler maddeyi, Rasyonalistler akı, Natüralistler (20) tabiatı, Sehvetperestler (21) seks ve nefislerini, sapık, Mistik te.âk kiler insanı, bazı siyasî görüşler bir milletin tamamını veya bir sınıfı yahut da bir azınlığı hâkimiyetin menşei sayarak ilâhlaştırıyorlar. Allah'a zâtında, sıfatlarında ve fiillerinde ortaklar koşuyorlar. Allah, hangi şekide olursa olsun, kendisinden baş ka Allah kabul eden (yani müşriği) affetmez.

Şirkden başka, dilediği kimselerin büyük veya küçük günahlarını affeder. Helâl olarak kabul edilmediği takdirde. Allah dilerse, büyük günahı da effeder Büyük günahı helâl kabul etmek ise küfürdür Küçük günahları da helâl sayan kâfir olur.

ŞEFAAT

Peygamberler ve hayırlı kimselerin büyük günah işlemiş olanlara da şefaati edebilecekleri âyet ve hadislerle sabittir.

«... Hem kendinin, hem erkek müminlerle kadın müminlerin günahlarının varlığını istesin...» (22)

«Artık şefaati ediciler (melekler, peygamberler ve salihler) in hiç bir şefaati onlara faide vermeyecek.» (23)

Câbir (R.A.) den, Peygamberimiz (S. A.S.) buyurmuştur ki,

«Ümmetimden büyük günah işlemiş olanlar için de şefaati edeceğim.» (24)

GÜNAHKAR MÜ'MİN CEHENNEMDE EBEDİ KALMAZ.

Büyük günah işlemiş olan mü'minler, tevbe etmeden ölseler dahi, cehennemde ebedi kalmayacaklardır. Allah (C.C) buyurur.

«Allah mü'min erkeklerle mü'min kadınlara da, kendileri içlerinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altlarından ırmaklar akan Adn cennetlerini ve çok güzel meskenler vadetti.» (25)

İMAN

İman, Allah indinden gelen şeyleri kalb ile tasdik ve dil ile ikrardır.

Allah'a ve Resulüne inandığını dili ile ikrar ettiği halde kalben tasdik etmeyen mü'min değildir Kalben tasdik ettiği halde dili ile ikrar etmeyen ise Allah indinde mü'mindir. Fakat müslümanlarca kendisine mü'min muamelesi yapılamaz. Zira o, iman ifadesi olan «dil ile ikrarı» yerine getirmemiştir İslâm nizamının bir mümine bahsettiği hakların kullanılması, ancak kalben inandığı inancını dili ile ikrar eden insan içindir. İman-ı Maturidî (R.A) de bu fikirdedir.

İMAN VE AMELLERDE ARTMA VE EKSİLME OLUR MU?

Ameller artar amma iman, inanılması lâzım gelen şeyler bakımından, ne artar, ne

de eksilir. Ancak ferдин imanı kuvvet bakımından artar veya eksilir. Zirâ, Allah buyurur:

«Müminler ancak onlardır ki, Allah anıldığı zaman yürekleri titrer karşılarında Allah'ın âyetleri okununca bu, onların imanını artırır. Onlar ancak Rablerine dayanıp güvenirlir.» (7).

Mü'minler imanda ve Allah'ı tek tanıma eşittirler. Amellerde ise birbirinden farklı durumdadırlar.

İMAN VE İSLAM

İman ile İslâm birdir. İman, peygamber efendimiz hazretlerini, Allah tarafından tebliğ buyurduğu kat'i surette malûm olan emirler ve nehiylerin hepsinde, kat'iyetle tasdik etmektir. İslâm ise, Peygamber efendimizin tebliğ buyurduğu şeyleri zahiren ve batinen kabul edip, güzel görmekle Cenabı Hakka itaat edip emirlerine boyun eğmektir. Lûgat mânâları birbirinden farklı olmakla beraber bu iki mefhum İslâm istilahında aynı mânâyâ gelir.

Dil ile ikrar ve kalb ile tasdik etmiş olan kulum «Ben muhakkak müminim» demesi lâzımdır. «Ben inşallah mü'minim» demesi doğru değildir. Bu ikinci sözü şüphesi sebebiyle sövlerse kâfir olur Terbiyesi veya saygısı sebebiyle sövlüvorsa, kâfir olmaz, fakat bu kabil konuşmayı terketmesi lâzımdır. Bu hususta Cenab-ı Allah buyurur:

«İşte onlar gerçek mü'minlerin ta kendileridir...» (8).

«Müminler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve Resulüne iman ettikten sonra şüpheye sapmazlar...» (9)

SAADET VE SEKAVET

Bir kimse saâd (günahsız) iken şakî (günahkâr) olabilir. Şakî iken de saâd olabilir. Bu insanın imandan sonra küfre dönmesi ve küfürden sonra iman etmesi gibi. Bu değişiklik fertteki saâdet veya şekâvet linin değişmesidir. Yoksa ferдин şekâvet veya saâdeti varattığı manasına gelmez. Çünkü saâdet ve şekâveti yaratma Allah'ın sıfatlarındandır. Allah ve sıfatlarında ise değişme olmaz.

RESULLER

Resullerin gönderilmesinde hikmet, insanlar için iyilik ve güzel akîbetler vardır. Allahü Tealâ insanlar arasından bazılarını beşeriyete müjdeleyici ve korkutucu peygamberler olarak göndermiştir. Bu resuller insanlara din ve dünya işlerinden muhtaç oldukları herşeyi açıklamışlardır.

Peygamberler, insanların ezelden ebede kadar ihtiyaç duvacakları her şeyi bildirmişlerdir. İnsanın kendisine, başkalarına, din kardeşlerine, devletine ve Allahına karşı olan vazifelerini ve takip edeceği hareket şeklini gösteren ebedi kanunlar getirmişlerdir. Bunlar imana kültüre, hayat nizamına ve amellere dair olan ölümsüz kaidelerdir. Dini kabul onun muhtevası olan iman, kültür, hayat nizamı ve amelle-

ri de kabul etmek demektir.

Cenab-ı Allah Peygamberleri, tabiat kanunlarını yırtan, mu'cizelerle te'yid etti. Mu'cize, peygamberden Allah'ın izni ile sâdır olan fevkalâde haldir.

Peygamberlerin ilki Adem (A. S.) ve sonuncusu Muhammed (S. A. S.) dir. Hz. Adem'in ilk insan ve ilk peygamber olduğu hususunda Kitap, Sünnet ve İcmâ'da deliller vardır. (Darwinistler (10) ve aynı düşüncede olanlar gibi, bu gerçeği inkâr eden kâfir olur. Hz. Muhammed'in son peygamber olduğunu inkâr eden de kâfir olur. «Hz. İsâ'nın yer yüzüne 'neceği Hadis-i Serif'te zikredildiğine göre, son peygamber Hz. İsâ olmaz mı?» şeklindeki sual yanlıştır. Zira Hz. İsâ yeryüzüne ikinci gelişinde Hz. Muhammed'e tâbi olarak gelecektir. Çünkü Hz. İsâ'nın şeriatı hükümden kaldırılmıştır. Hz. İsâ için artık vahiy ve hüküm koymak yoktur.

Gelmiş, geçmiş peygamberlerin sayılarının ne olduğu konusunda münakaşa etmemelidir. Zirâ, Allahü Tealâ buyurmuştur ki, «Andolsun ki, senden evvel de peygamberler gönderdik. Onların içinden sana kıssalarını bildirdiğimiz kimseler de var, sana bildirmediğimiz kimseler de var.» (11). Eğer aded zikredilirse, sövlenen adedten fazla peygamber gelmiş geçmişse onlar inkâr edilmiş, zikredilen adedten az peygamber gelmiş geçmişse peygamber olmayanlara peygamberlik izafe edilmiş olur.

Peygamberin hepsi Allah'tan aldığı ilhamı tebliğ etmişler ve haber vermişlerdir. (Devamı var)

- (1) NATÜRALİST. Natüralizme inanan. Natüralizm. Tabiatçılık. Tabiatı rastlanan kuvvet ve varlıkların tanımlanması. Tabii olay ve varlıklara tapma.
- (2) ŞEHVETPEREST. Hedonizme inanan. Hedonizm. Materyalizmin bir koludur. Bunlara göre, «öldükten sonra dirilmek bahis konusu olmadığına göre, yaşanılan hayattan zevk almak gerekir.» Bu felsefeye göre, zevklerin en yüksekisi ise maddi ihtiyaçların tatmininden ibarettir.
- (3) Muhammed Suresi, âyet: 19.
- (4) El-Müddessir Suresi, âyet: 48.
- (5) Ebû Dâvud 34/23 — Tirmizî 35/11 — İbnü Mâce 37/37.
- (6) Et Tevbe Suresi, âyet: 72.
- (7) El-Enfâl Suresi, âyet 2.
- (8) El-Enfâl Suresi, âyet 4.
- (9) El-Hucurât Suresi, âyet 15.
- (10) DARWİNİSTLER. Darwin'in ortaya atmış olduğu sapık tekâmül nazariyesine inananlar. Darwin, hayatı madde ile izah etmiş, tekâmülle bütün maddelerin canlı olabileceğini ileri sürmüştür «Basit bir canlıdan mükemmel bir canlı meydana gelebilir» diyerek, canlılar âleminde tekâmül ileri sürmüş, insanın maviyundan geldiğini iddia edecek kadar maymunlaşmıştır.
- (11) El-Mü'min Suresi, âyet 78.

Beynelmilel Mason iktidarı

(Baştarafı 4 üncü sahifede)

atacak mıdır? Öyle bir ülke düşünün ki. Rektör fotoğraflarının altına «Satılmışlar» ibaresi yazılsın. Üstelik yazıyı yazarlar, Halka Dönük Eğitim istesinler. Pencere-den Rektör koltukları atılsın.

Talebeler kurşunlansın. Fakültelerde dinamit kullanmak âdet haline gelsin. Okul lar tahrip edilsin. Mesul idareciler sussun.

Bunlar neyin ifadesidir? Aczin mi, yok sa Mason localarının «komünistlere karış mayın» tarzında kesin emri mi?

Millî Ordumuzun karşısına Halk Or dusu çıkarılması teşebbüslerine girişilsin, Mehmetçiğe çürük yumurtalar atılsın, Ge neral otomobilleri taşlansın... Bunların he sabı sorulmayacak mı? Bütün bu hadiseler olurken, Mason localarında, Rotarien kulüp lerinde beynelmilel kararların alınmasını ta kip edenler, hesap vermelidir. Millete kar şı sorumlu olduklarını unutmamalıdır...

Komünistlerin sokak hareketleri, üni versite işgalleri, millete bağlılığı ile bili nen öğretimin üyelerini tedirgin etmekte, kendi kabuklarına çekilmeye zorlamakta dır. «Halka dönük eğitim» maskesi altında eğitimle zerre kadar alâkası olmayan, so kak hareketlerinin mümessilleri olarak bi lilen ve gayri millî basının şımarttığı bazı komünist profesörlerin idareci mevkiine oturtulması için bütün anarşi hareketlerine girişilmektedir.

Ancak ehemmiyetle kaydetmek gere kir ki, bu hareketler milletimizin zaten ge rilmiş âsâbının daha da bozulmasına yol açmaktadır. Üç buçuk soysuzun çapulculuk hareketine göz yuman idareciler zümresi nin sorumsuz tavırları, bardağı taşıran son damla olmak üzeredir.

Demirel, Bir AP—BP koalisyonunun teşkili için AP'nin yıkılmasını göze almış, milliyetçileri tasfiye etmiştir. Böyle bir cü retin kimin nam ve hesabına yapıldığı ma iumdur. Bilgi Locası'nın talimatı bu yönde olsa gerek...

SIYASET SAHNESİNDE YEPYENİ BİR GÜÇ.

Bütün bunlar bir yana, teşkilâtlanan halk kitleleri önümüzdeki seçimlerde Par lâmentoda ağırlığını ortaya koyacak gibi dir. Gittikçe şuurlanan ve teşkilâtlanan halk kitlelerinin mason diktasına son vere ceği hakikati yavaş yavaş gün ışığına çık maktadır. Demirel ve AP'nin mason - ey vancı kadrosunun asıl endişesi buradadır.

İnönü'nün zulmettiği, Demirel'in aldat tığı ve alay ettiği millet, kendi gücünü or taya koyduğu an, siyaset sahnesinin duru mu merak konusu olacaktır. İktidara sene lerdir bir türlü gelemeyen, eski demleri ha tırladıkça kriz geçirip, «irtica» diye köpü ren İnönü, ve «partiye gericilerden temiz leyeceğim» diyen Demirel'in, millet evlât larının Parlâmentoya ayak bastığı gün ha ne olacaktır acaba? Milleti mürteci ve tem silci durumunda olan kimseleri gericilikle itham eden bu şahıslar, önümüzdeki seçim ler millet karşınsına hangi yüzle çıkacak lardır? Biri eski hatıralarını anlatarak, di ğeri «milletin yüksek vicdanına sığınarak» mı? Asla... Yıllarca milleti aldatanların maskeleri aşağıya inmiştir. Şimdiye kadar siyaset sahnesine «milletin kurtuluşu için» ortaya atılan veya çıkarılanların, «Millet buhranının baş temsilcileri oldukları» an laşılmıştır.

Milletin kahhar ve mururu zaman tam mayan intikamının, sandık başında tecelli edeceği günler yakın görünmektedir...

Milleti kimler koruyacak

(Baştarafı 5 inci sahifede)

linde silâh ihtilâlcilik oynayan katillerden «birkaç öğrenci, devrimci genç» diye bah

setmektedir. Her gün boş meselelerle mil letin kafasını dümûra uğratan, komünist lere methiyeler düzen bu basın artık anla şılsın ki, gayri millîdir. Ama çok kalmamış tır. Millete hergün kovalar dolusu çamur lar atan bütün bu rotatifler kısa zamanda millete hizmet etmeye başlayacaktır.

3 — MİLLETE YILLARDIR ZULME DEN «BUNAĞIN» İHANETİ

Millete senelerdir zulmeden, rahat yü zü göstermeyen, milletin her uyanış hare ketine «gericilik» yaveleriyle saldıran «Bu nak»ta Türkiye'deki komünist hareketin fi lizlenmesinde büyük hizmet görmüştür. Bu gün solculara «Haytalar, caniler,» diye yük lenmek isteyen bu adam, bundan bir müd det önce ilk fakülte işgali yapıldığı zaman «İşgal ile boykot aynı şeydir.» diyerek ko münistlerin anarşizmine fırsat hazırlayan adam değil midir— O zaman «İşgal ile boy kot aynı şeydir» diyerek güya komünistle ri ortak cephesine almak istiyordu. Ama Rusyanın desteğindeki komünist hareketin ortak cephesine kendisi düşünce, eski sözü nü unutmak ve solculara «haytalar, cani ler» demek suretiyle iktidar için başka yol lar aramak istemesi ihanetini gizleyecek midir? Türkiye'de millete bağlı kuvvetler le, millete ihanet edenler artık belli olmu ştur. Bundan sonra milleti aldatmak imkânı kalmamıştır. Ne uydurma kahramanlık hi kâyeleri, ne sahte sefalet edebiyatı, ne gös termelik memleket severlik lâfları hainle rin ihanetini gizleyemeyecektir. Zaman hakkın ve hakikatin lehinde cereyan etmek tedir.

4 — İKTİDARIN ACZI KOMÜNİSTLE Rİ ŞİMARTMAKTADIR.

Komünist hareketin gelişmesinde iktı darın lâkaydisi, aczi ve gayri millî ideolo jilerin ajanlığını, jandarmalığını yapması da büyük nisbette tesir etmektedir. Demok rasiden bahsedilecek bir ülkede, milletin, yani millet ideolojisinin iktidarda bulun ması gerekirken, bugün millet ideolojisi köle durumundadır. İktidarı elinde bulun duran bir avuç mütegalibe mason gürûhu, komünistlere karşı göstermelik takibat ya parken, milletin mücadelesini veren millet evlâtlarını, hapishane köşelerinde sürün dürmesi, iktidarın kime hizmet ettiğini açık açık göstermez mi? İktidar mason locala rına mı hizmet etmektedir yoksa millete mi? Kanun maddelerini sarahate kavuştur mayan, devlet kuvvetlerini milleti yok etmeye yönelen millet düşmanı güçleri ez mek için kullanmayan iktidar, komünistle rin ihanetine ortak olmuyor mu?

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

Milletimiz, şimdi bir karar gününde bulunmaktadır. Millet düşmanlarının ihane lerini katmerleştirdikleri bir zamanda bu lunuyoruz. Beynelmilel Yahudilik, beynel milel Hristiyanlık, bunların içimizdeki a janları, gayri millî sistemin bekçileri ma sonlar, milleti yok etmeye yönelen komü nistler yani bütün millet düşmanları mille te karşı bir cephe teşkil etmişlerdir. Mille timiz tarihinin en ızdırıp gününü yaşa maktadır. Milleti korumakla görevli kuv vetler, millet düşmanlarının oyuncağı ol muşlardır. Bugün millet kendi varlığını biz zat kendisi korumak mecburiyetinde bira kılmıştır. Tıpkı millî mücadele yıllarında olduğu gibi, Tarih, ızdırıp içine düşürülen milletlerin nasıl kurtulduğu hususunda bi ze ışık tutmaktadır. Millet kendi içinden çıkan, kendi değerlerine gerçekten bağlı kadroların, mücadele birliklerinin etrafı larında teşkilâtlanacak, mal ve mülkün, evlât ve ıyalın manî olamayacağı bir mücadeleye katılacaktır. Bunun ilk belirtileri görülme ye başlamıştır. Milletimiz, dostunu düşma nını artık tanımakta, millî kadroların etrafında saflarını sıklaştırmaktadır. Millî mü cadelemiz millet düşmanlarına korku, mil let evlâtlarına ümit vermektedir. Komünist leri ve bütün millet düşmanlarını korku

tan, millî mücadelemizin her geçen gün bir çiğ gibi büyümesidir. Capa'lı millet evlât larının verdiği mücadele, üniversitenin her bölümünde yavaş yavaş tesirini hissettire cektir. Millî mücadelemiz, millet ideoloji sinin iktidar haline gelmesine kadar süre cek, milletimiz ancak o zaman mesut olacak tır. Zafer hakkın ve hakka inananlarındır.

Orta - Doğuda

(Baştarafı 7 nci sahifede)

yıkılsın...

Doğu meselesinin temelden çözümü için şunları da eklemeliyiz. Bizim için -da ha evvel Rum olduğu halde- Mihail Gazi ile Osman Gazi arasında fark yoktur. Peygam ber Efendimizin (S.A.S.) şu hadis-i şerifleri kulağımızda her zaman çınlamalıdır.

«Arabın Arap olmayana —Allah say gısı ölçüsünden başka— hiç bir üstünlüğü yoktur.

Hemen izah etmeliyiz ki, milleti kan ve dil birliğine oturtan yanlış izah metod ları son derece zararlıdır ve komünistle rin elinde birer tahrik vasıtası olmaktadır. Dolayısıyla böyle yanlış izahlardan şiddetle kaçınmalıyız.

Son haberlere göre, Kürt kuvvetleri Araplarla beraber İsrail'e karşı döğüşecek tir. Ancak bunun ne mânâya geldiğini tari h bize gösterecektir. Acaba Barzani, hal kın İsrail'e karşı vermek istediği mücade leyi durduramadığı için mi harbe girmeye razı olmaktadır? Yoksa Barzani vakit mi kazanmak istemektedir? Suallerimizin ce vaplarını tarihten bekleyeceğiz. Fakat Bar zani'nin isteklerinde hudut tanımayacağı muhakkaktır.

Millet düşmanlarını korkutan, Doğu nun sağlam ideolojik karakteridir. Düş man bu karakteri darbelemeye çalışmıştır ve çalışacaktır. Vazifemiz buna müsaade etmemek olacaktır. Unutmamalıyız ki, bey nelmilel oyunların sırtımıza yüklediği, ta rihin kaydettiği böylesine ağır yükü kal dırmak için, Bitlis derelerinde, Yemenin ıssız çöllerinde, bahar günleri Macar ovala rında şehit düşen ecdadımıza verilmiş sözü müz vardır. Aksi takdirde tarih ve millet vicdanı muhakemesinde mahkum olmamı mukadderdir.

Çanakkale şehitlerinin mirası

(Baştarafı 8.ci sahifede)

casım istismar eden hainler acı günler gö recektir. Çanakkale'de şahlanan imanın mirasçıları yeniden başlattıkları Millî Mü cadelede zafere doğru koşuyorlar.

Türkiye'nin tam istiklali ve gerçek demokrasisi, milletin imanına, ahlâkına töresine bağlı kuvvetlerin, millet düşman larına karşı sürdürdükleri mukaddes kavg a ile mutlaka kurulacaktır.

Merhum Akif'in

«Vurulup tertemiz alından uzanmış yatıyor

Bir hilâl uğruna, yârab ne güneşler batıyor.»

diyerek, güneşle kıyasladığı aziz şehitleri mizin mübarek kanı, Çanakkale'de dini mizin ve devletimizin bekası için akmıştır. Yoksa, Türkiye'yi İngiliz, Amerikan ve Rus zalimlerine teslim etmek için değil. Mehmed'in ve şanlı ordumuzun yanında millet düşmanlığının kızılına da, sarısına da yer yoktur.

Mehmed'in ruhu, Çanakkale'de canı na kaseden Amerikan iti ve Rus ayısını bugünkü ajanlarını affetmeyecektir.

Millî Mücadelemizin temelini kanla rıyla yoğuran «Çanakkale Şehitleri» millet mücadelesinin sembolüdür. Yeniden Millî Mücadelemizde bu sembol kirletilmeyecek tir. Bu sancak yere düşürülmeyecektir. Zafer, milletin olacaktır.

İNKILÂB İLMİ

Marx küçük bir grup arkadaşıyla -Engels ve Lasalle ile- beraber, Almanya'dan kovuluncaya kadar, uzun müddet Almanya'da çalıştı. İngiltere'ye kovulmasıyla, hareketlerinde herhangi bir aksama meydana gelmedi.

Fransa'da 1870 ihtilâlinin tahrikçileri ve akıl hocaları arasında Marx, Engels ve Lasalle vardır. Bu küçük kadro, inkılâbı hareketi halk kitlelerine maletmek için, komünist imanını yaşadı ve komünist ideolojisini halk kitlelerine bildirdiler.

Onların bu mücadelesi daha sonra Rusya'da semeresini verdi. Lenin, Marx gibi hareket ederek, ufak bir grup arkadaşıyla beraber inkılâbı kadroyu kurdu. Sert bir mücadele içinde teşkilâtı geliştirdi. Bu mücadele içinde birçokları öldü. Fakat davaları muzaffer oldu.

Demek ki; inkılâbı kadronun mücadele içinde pışması ve bu mücadelelerin ağır yükünü kaldırabilecek hale gelmesi için bir arada ve devamlı bir mücadele içinde bulunmaları şarttır.

Teşkilâtın ideolojisi kendisini cemiyyete, etrafa yavaş yavaş kabul ettirir. Küçük bir grup iken, kadro elemanları, fikrinin otoritesiyle, etraftan kendisi kadar kabiliyetli, kahraman, faziletli ve iradelerini ideolojisi içerisinde eritmiş, iradeli ve imanlı fertler alır. Bu fertlerle grup kendisini kuvvetlendirir ve etrafa kabul ettirir. Grup artık fikri - manevî - bir otoriteye sahiptir. Herkes bu fikrin cazibesine kapılır, bu fikirden bahsetmeye başlanır. Herkes bu ideolojiyi getirmekte bulunan şahıslardan da bahsetmeye başlar. İşte şahıslardan ve onların fikrinden bahsedilmeğe başlandığı bu sırada, cemiyyette o fertlerin ve o fertlerin kafasındaki fikrin fikri ve manevî otoritesi olgunlaşır, etrafa yayılmağa başlar.

Fikrin hakimiyetini temin eden şey, bu fertlerin yapacakları mücadeledir. Bu mücadele siyasi ve askerî bir kuvveti de teminatı altına aldıktan sonradır ki, otorite fikri, siyasi ve aynı zamanda askerî otorite haline gelir.

İNKILAPCILARDA

ARANAN HUSUS

İslâm inkılabında:

İslâm inkılap hareketinin kaynağı Kur'an, inkılâbı kadrolardan iman etmelerini ve imanlarını hareketleriyle isbat etmelerini ister. Bu şartların varlığı halinde zafer muhakkaktır.

İnkılâbcıların tahakkuk ettirmek istedikleri büyük inkılâbın müjdesi verilirken onlara; «Gevşemeyin, mahzun da olmayın, siz eğer gerçekten inanmışsanız mutlaka galibsiniz» (1) denir. Başka âyetlerde de İslâm ideolojisine inanmanın yanında, onu amellerle zenginleştirme yani onun uğrunda mücadele de tavsiye edilir.

Teşkilâtı, inkılâp ideolojisini şahsiyeti haline getirmiş insan kurar. Fert, ideolojiyi anlamış, ona iman etmiş ise ve ideolojisini yaşıyorsa, gerçekten iman etmiş demektir. Hadiseleri ve fikirleri ideolojisine göre ölçüyorsa, ideolojisini herkese karşı telkin ve tebliğ ediyorsa inkılâbıdır. Ideolojisini telkin etmeyen fert onu yaşamıyor demektir.

İnkılâblar azalarından şunu ister: İnkılâb gerçekten inanmak, onu her türlü tehlikeye, cemiyyetin reaksiyonlarına karşı yaşamak ve mücadele etmek.

8

(1) Alü İmrân Suresi: 139.

İdeoloji, tam bir iman ile yaşanması mutlak zarurî bir ideoloji olarak, hiç bir güçlükten yılmayarak telkin edilir.

İdeoloji için mücadele tebliğ ile başlar. Tebliğ mücadele nevelerinden biridir. Mücadele hareketi inkılâbıdan malını, canını, imkân ve kaabiliyetlerini ideoloji için sarfetmesini ister. İnkılâbı mücahid, her devirde, gerekli mücadele nevelerinden birinde veya hepsinde bulunur.

Tebliğ, münakaşa, sokak kavgası, nümayiş, silâhlı hareketler v.s. mücadelenin muhtelif taktik nümunelerini teşkil eder.

İnkılâbı ideolojiye inanacak, onun ta hakkuk edeceğine inanacak, ideoloji ile hayatı dopdolu olarak ve ideolojisini her türlü reaksiyona ve şiddete rağmen müdafaa edecektir.

Bilâl-i Habeşî (R.A.) a imanından dönmesi için şiddet hareketleri tatbik ediyorlar. Bilâl-i Habeşî yine doktrinin icab ettirdiği tebliğatı onlara tekrarlıyor. İdeolojiden taviz vermiyor.

Hız Muhammede (S.A.S.) e geliyorlar «Sen bu işten vazgeç» diyorlar. Siyasi rüşvet, iktisadi imkânlar teklif ediyorlar. Hız Muhammed'in verdiği cevap şunu anlatıyor ki; ideolojiye sadakat karşısında her şey erir, yok olur. Hız Muhammed (S.A.S.) «Güneşi sağ elime, ay'ı da sol elime verse-niz gene dâvâmdan vazgeçmiyeceğim.» bu yuruyor. İdeolojiye sadakatin en büyük örneği budur.

Demek ki; iman edilen bir ideoloji nâmina, fert, içinde bulunduğu insanlar arasında, ideolojisini her şeye rağmen yaşayacak ve mücadele edecektir.

Sa'd ibnû Ebî Vakkas (R.A.) m, anasını çok seven bir insan olmasına rağmen; anasının, oğlunu ideolojisinden çevirmek için girdiği grevi ve ölüm orucu karşısında İslâm İdeolojisine bağlılığı, inkılâbcıların ideolojiye nasıl sarılmaları lâzım geldiğini gösterir.

İnkılâbı teşkilâtın esası tamamiyle iman etmiş olacak. Eski hayatından, imanından, akyidesinden en ufak bir kalıntı ve pislik kalmayacak. Zihin yeni doktrinle dopdolu olacak. İşte tam inkılâbı budur. Tam iman etmiş ve imanının icab ettirdiği aksiyon nevelerini tereddüdsüz ifa etmiş olan adam, inkılâp adamıdır. Eğer bu tip ten inkılâp adamı yoksa, iman ettiklerini söyledikleri halde ideolojinin icab ettirdiği hareketleri yapmıyorlarsa, en azından onu tebliğ etmiyorlarsa o fertlerde birer inkılâbı olma vasfı yoktur. Teşkilâtlanmada onlardan başlanmaz. Çünkü teşkilâtı kuran ve yürüten, inkılâbı vasıfları bulunan insandır. Bu insan yoksa, bu kabil insanlar bulununcaya kadar teşkilâtlanma tehir edilir.

İslâm İnkılâbı Hareketinde bu kaide-nin tatbikatını görmek mümkündür. Ashabın hayatı, verilecek nümunelerin hepsi; ancak yeni inkılâbı hareketin doktrinine tamamiyle inanmış, onunla meşû ve onu temsil etmekten, onun icabını yapmaktan zerre kadar çekinmeyen, tereddüt duymayan insanların bulunduğu anda teşkilâtla ma gerçekleşir. İnkılâbı hareket başlayabilir olduğunu göstermektedir.

Komünistlerin muvaffakiyeti; kendile-

rinin yürütmüş oldukları inkılâbı hareketin taraftarlarının, yani Komünist Partisi azalarının karşı tarafta bulunan fertlerden çok daha üst bir imana mâlik olmalarından ileri gelmiştir. Onlar çekinmemişler, korkmamışlar, yılmamışlar, cemiyyetin reaksiyonları karşısında aldırmamışlar komünist doktrini işlemeye, temsil etmeye, ona taraf tarlar kazandırmaya gayret etmişlerdir.

Lenin, komünist inkılâba inanmayan ve demokrasi ile birlikte komünizmin gerçekleşmesini bekleyen adamlara hakaretler yağdırır. Şu kat'i bir surette bellidir ki, 1905 den 1917 ye kadar öldürülen komünistler, işte bu inkılâbı hevecanın vermiş olduğu iman ile ölmüşlerdir.

Zikredilen kaidenin tatbikatını Nazi hareketinde de görmek mümkündür:

İnkılâbı imanını yaşayan insan demektir.

Hitler der ki: «Teşkilâtın ancak sağlam, kahraman ve mücadelecî insanlarla yürütmesi mümkündür. Nazi doktrinine inanmayan adamlar, az iman edenler dışarı atıldılar. İnanıklarını ifade ettikleri halde, ideoloji uğrunda kavgaya gelmeyen, doktrini âilesinde, muhitinde ve her yerde propaganda etmeyen bütün Nazi Partisi mensubları **koğuldu**. Bu şiddet karşısında ancak iman etmiş olanlar kaldı ki, işte mücadeleyi bu insanlar yürüttü.» Ve Nazi hareketi **bir inkılâb yapabildi**.

Hülâsa, teşkilâtı, inkılâbı insan kurar. İnkılâbı insan ise; yeni doktrine tamamiyle iman etmiş ve bunun uğrunda her türlü mücadeleyi hayatı pahasına yapmayı kafasına iyice yerleştirmiş adamdır. Bu adam yoksa, orada teşkilât kurulmaz. Bulunması kadar orada teşkilâtın kurulması tehir edilir.

İnkılâbların tetkikinden çıkan netice budur..

TESKİLATLANMALARDA

NASIL BİR SİSTEM

TAKİB EDİLMİŞDİR?

TESKİLATI KURACAK

FERTLERİN TAYİNİ:

Bir yerde teşkilât kurmak isteyen inkılâbı ideolojisine iman etmiş, bunu fiilileyle gösteren, ideolojisini çevresine anlatan ve kabul ettiren bir ferdi, teşkilât kurmak üzere, o mahalde vazifelendirir.

Teşkilâtı aranan vasfı; iman, irade, imanın yaşama ve ideolojisini tesirli bir şekilde propaganda etmedir. Halkın veya muhitin bir ferdi sevmesi, merkeze bağlı bir teşkilât kurma işinde ancak ikinci derece bir mânâ ifade eder.

Teşkilâtının seçilmesinde bir mesele de şudur:

Fikri ve manevî otoritesini etrafa kabul ettirmeye başlayan merkezî teşkilât, muavven yerlerde şube açmak için kendi seçtiği fertleri mi gönderecek? Yoksa, o mahalden bazı fertleri seçerek, onu teşkilât şefi mi yapacaktır?

Her şeyden evvel **aranan** insan inkılâbı ideolojiye inanan, onu hayatının gayesi haline getirerek yaşayan, onu propaganda eden, ona yapılan hücumları daima karşılayan insan demektir. Bir inkılâbıdan istenen, en azından, bu haldir. Bu vasıfta bir adam yoksa orada, o mahalde teşkilâtlanmaya geçilmez,

(İncelememizin devamı gelecek sayıda)

Şehid

Nice ismi unutulmuş, taşı kaybolmuş er'in
Nice simsek bakışlı kahraman Mehmetler'in
Ebediyyen bize sundukları armağanı
Bu vatan ki armağanın en mukaddes olanı
Yuğurup toprağı alkanla asırlar boyu
Bize tutmuşlar vatan diyerek Anadolu'yu
Bu vatan toprağının baştan başa her köşesi
Bir şehidin yatığı ebedi makberesi
O şehid ki vatanım kurtuluversin diye
Bütün imanıyla artık alabilirdiğine
Göğsünü kalkan ve yumruğunu kırbac yaparak
İntikam hissiyle düşmanlara diş çatlatarak
Atılıp simsek gibi "Allah Allah" diyerek
Vurulup can veriyor severek, istiyerek
Acaba kabil mi saymak doğranan oğlan-kızı
O Sakarya akıyor aylarca kıpkırmızı
O gün kanla boyanan albayrağın göklerde
Her zaman dalgalanır ruhuyla yükseklerde
İste Rabbim bile indirmiş şehid âyetini
Bize göstermiş şehidin şu hususîyyetini:
"Şühedaya ölüdürler diye söz etmeyiniz
Diridirler hepsi zira, siz fakat bilmezsiniz"
Ne kadar söylense bilmez şehid hakkında yorum
Yalnız son olarak ona sesleniyorum
Ey şehid asker bugün iste biz evlâdların
Vatanından bir karış da olsa kaybetmeyecek
İntikamınla senin sahlanaacak da yarın
Millet düşmanlarına artık boyun eğdirecek